

Voznački glasnik

AP-IMOTSKI, AP-SINJ, AP-ŠIBENIK, ČAZMATRANS-ZAGREB, GPP-OSIJEK, LIBERTAS-DUBROVNIK
LIBURNIJA-ZADAR, PANTURIST-OSIJEK, POLET-VINKOVCI, PROMET-SPLIT, ZET-ZAGREB

GODINA XVII. BROJ 7

besplatni primjerak

KOLOVOZ 2009.

str. 2

**Aktivnosti
Izvršnih
odбора u ZET-u**

str. 8, 9

**Anketa...
Harač stigao
u ZET**

str. 4, 11

**Utemeljenje
novih
sindikata**

str. 10, 11

**Izrada
udruženih
sindikata**

Riječ urednika

Ne treba se zaigravati stečenim pravima radnika....!

Na žalost danas svjedočimo nečemu za što nismo jednostavno vjerovali da će nam se dogoditi. Ponašanje na način »**pijanih političara**« dovelo nas je u sadašnje stanje nesigurnosti, pitanja i straha.

Jesu li opravdano radnici u strahu...?

Naravno, danas kada imamo saznanja da neki od poslodavaca pribjegavaju i nemoralnim radnjama dijeleći otkaze bez razloga, zasigurno i naš radnik opravdano strahuje od toga. Bez obzira na to što smatramo da radnik u ZET-u ne zaslužuje takav tretman, da je većina radnika maksimalno iskorištena, a tamo gdje i postoji višak izmišljenih radnih mjesta mora riješiti poslodavac uz suglasnost socijalnih partnera. Tada opravdano tvrdimo da takav radnik ne treba strahovati za svoje radno mjesto niti će mu ono biti ugroženo.

Kada govorimo o suradnji i rješavanju određenih pitanja na relaciji poslodavac – sindikat kao socijalni partneri ta je tema doista upitna. Pojedine službe, određeni rukovoditelji službi pribjegavaju ishitrenom donošenju odluka bez suglasnosti sindikata što im je zakonom propisana obveza. Naravno, to dovodi upravo do gore navedene nesigurnosti i bezrazložnog straha radnika.

Zašto govorimo o bezrazložnom strahu radnika....

Upravo iz notornih činjenica da većina radnika, poglavito vozača tramvaja i autobusa, radnika u servisima, pratećim prometnim službama kao i određenim administrativnim službama odrađuju zadane vrijednosti i radne obveze. Na poslodavcu je obveza valjanog iskorištenja svakog radnog mjesta pri čemu se ne smije narušavati ugovorene obveze te zakonom propisana prava radnika. Sindikat je taj koji ukazuje na određene propuste, zakidanja te moguće nepravilnosti do same pojavnosti mobinga što danas nije zanemarivo. Sva saznanja koja zaprimamo od uposlenih radnika moraju biti procesuirana i pravično riješena. **Zadaća je sindikata, ali i svakog člana da nam dojavu određene nepravilnosti.**

Pitanje kriznog poreza ili kako se u narodu danas naziva »**HARAČ VLADE**« danas je činjenica koja ima previše nejasnoća u samoj realizaciji. Zasigurno da će biti pokušaja od strane poslodavca za umanjnjem stečenih prava, ali vjerujemo u odgovornost svih onih koji su u poziciji pregovora, da si neće dozvoliti takav luksuz ili već videnu AVANTURU nepromišljenosti te još jednom izmanipulirati i ovakva prava koja danas s pravom svi mi uživamo. Općenito, ali i u ZET-u ima previše radnika koji rade u posebnim okolnostima, od posebnog društvenog interesa, s dodacima koje je teško radno ostvariti, a radi se, i nije u redu da se i kod takvih slučajeva pribjegne istom oporezivanju.

Primjera radi, jedan vozač koji ima nezaposlenu suprugu, dvoje djece koja su usputno i školarci, može zaraditi mjesečno plaću oko 8.000,00 kn, u koju se uračunavaju svi dodaci, od godina staža, dvokratnog rada, rada nedjeljom i praznikom, rada u smjenama, samo naplata i kontrola prodanih karata i tko zna koji još dodaci, da li je pravičan obračun kriznog poreza od 4% kada znamo da se 8.000,00 kn mora dijeliti na četiri dijela u obitelji, dakle, nema načina da se takva plaća oporezuje niti s 2% poreza, a kamoli sa 4% kako se to najavljuje.

U slučaju mogućih sindikalnih aktivnosti, koje su u ovom trenutku nepredvidive, može li sindikat računati na potporu radništva, poglavito onog dijela članstva koje nije zavedeno već trijezno promišlja. U tom pogledu očekujemo jedno zajedništvo, gdje se svaki od nas mora izdici iz svoje začahurenosti, riješiti pitanje vlastitog samoljublja koje nas nikuda ne vodi, već pribjeći uvažavanju činjenica koje moramo zajednički braniti i valjano zagovarati kako bi svaki radnik mogao imati povjerenje u sebe i sindikalnu instituciju kojoj pripada, bez obzira na trenutnu opredijeljenost.

I da zaključim, jesen bez obzira na to kakvom se nazire bit će doista onakva kakvu mnogi zaslužuju. U tome će, na žalost, neopravdano stradati ponovno radnik koji je i isključivi krivac upravo od kada je izašao na biralište te dao svoj glas za opciju koja ga danas ne štiti....(v. š.)

Iz rada Izvršnog odbora AP Velika Gorica

Iako su u tijeku godišnji odmori i većina naših radnika zasluženo se odmara u nekima od destinacija za koje su mogli odvojiti višekratno plaćanje, rad Izvršnog odbora nije zastao već naprotiv isti odgovara na mnoga pitanja radnika koji se ponekad bezrazložno opterećuju.

S nekima od tih pitanja upoznali su i **g. Dubravka Baričevića**, zamjenika direktora u podružnici ZET,

kao i rukovodstvo zajedničkih pogona Podsuseda i Velike Gorice. S nekim nelogičnostima pri rukovođenju, upravljanju te samim odnosima slaže se i g. Baričević, ali isto tako poziva na strpljenje kako bi se u nekoj konačnici mogli riješiti evidentni problemi o kojima i sam dosta toga zna.

Narodna poslovica; – strpljen, spašen ali do kadaa...?!

Tko su te osobe i kome je u interesu provođenje mobinga...?

Naravno, najveći problem je u tome što pojedinci, koji do jučer nisu marili za probleme predmetnog pogona, nisu niti znali da taj pogon postoji. Danas ti isti dušebrižnici pohode taj pogon na razne, samo njima moguće načine, tražeći podobne pojedince s kojima kuju zavjere, obmane pri tome narušavajući već zategnute međuljudske odnose. Na žalost, neki se vješto prikrivaju, neki na-

stupaju s određenih pozicija (**prometnika, dispečera, kontrolora**), neki predstavljaju i tzv. sindikat (**jak sindikat s jednim predstavnikom**), a neki još i danas snivaju nedorečeni san iz neke ne davne prošlosti kada su mogli raditi, zapovijedati i nositi određene činove. Danas takve privilegije ne bi smjele imati prođu već isključivo odnos, odgovornost prema radu i radnim obvezama koje bi nam trebale svima biti prioritetne.

Kome treba slučaj Velika Gorica...?

U svim dosadašnjim aktivnostima ovog sindikata, naravno i Izvršnog odbora u Velikoj Gorici, vodili smo politiku uvažavanja svakog radnika bez obzira na njegovo opredjeljenje. Vode li danas pojedini doušnici u rukovodstvu takvu politiku ili gledaju kako bi na jedan klevetnički način obezvrijedili do sada polučene uspjehe ovog sindikata?

Zar smo doista tako brzo zaboravili generacije radnika u pogonu Velika Gorica, njihovo odricanje i podnesene žrtve rada kojima su čuvali taj pogon upravljajući upitnom kakvoćom vozila, boreći se s nedostatkom doknadnih dijelova, opterećenjem teškim radnim uvjetima kako na linijama tako i u servisima, manjkom vozila i svih drugih nedaća koje su ti isti radnici zajedno proživljavali kako bi pogon funkcionirao još i danas, danas kada se ipak na neki način naziru napredak i određena valjana rješenja, zar sve to treba obezvrijediti stavljajući u prvi plan nečije osobne interese....????

Svih tih godina ovaj sindikat je znao to prepoznati i stati u zaštitu interesa tih radnika. To činimo i danas bez obzira na evidentne manipulacije pojedinaca koji su izgubili neke bolesne privilegije šefovanja.

Humanitarne potpore, pomoći, naknade...!

Na žalost, u svakom radu postoje i stradavanja, smrtni slučajevi kako naših kolega tako i u obiteljima naših radnika s kojima dijelimo ovaj svagdašnji odgovorni posao.

Iako i sam previše opterećen nedostatkom zdravlja, kolega Živko Tokić, predsjednik Izvršnog odbora u pogonu autobusa u Velikoj Gorici ne zanemaruje gotovo ni jedan slučaj o kojem dobije dojavu.

Tako je organizirao i nekoliko sudjelovanja na pogrebu naših kolega kojima se dogodio smrtni slučaj u obitelji od Požege, Brinja sve do BiH.

Izvršni odbor pri tome nije zaboravio niti svoje kolege koji, na žalost, završavaju u bolnici ili na kućnoj njezi

– bolovanju. Opterećenja u gore navedenim nedaćama uzimaju sve veći danak. Tako da i bolesti, bolovanja ne mogu zaobići našeg radnika iz pogona Velika Gorica gdje se doista svakom pokušava pomoći, naravno u skladu postojećeg Pravilnika. I sada, dok pripremamo ovo Izvješće, delegacija Izvršnog odbora otišla je u posjet kolegi Stjepanu Žagaru koji se nalazi na bolničkom liječenju gdje mu i mi želimo brz oporavak.

U moru raznih informacija, dezinformacija, dakako i političkih previranja te najavljenih kriznih poreza, nemoralnih nameta, niti ovaj Izvršni odbor u Velikoj Gorici nije nijemi promatrač već s dozom straha pita, interesira se o budućnosti za koju se svi slažemo da će biti vrlo de- gutantna.

Isto tako vjerujemo da još uvijek postoji pozitivno, opravdano promišljanje s kojim će se voditi i ovaj sindikat u predstojećim jesenskim aktivnostima.

Poruka koju želimo odaslati našim kolegicama i kolegama u pogonu Velika Gorica je vrlo jednostavna i nedvo- smisljena: Prihvatimo se posla uvažavajući utvrđena pravi- la pri čemu se nikako ne smije zaboraviti odnos između radnika, uvažavanje moralnih vrijednosti gdje se treba nadići neke prošle nejednakosti koje su zasigurno i danas ostavile traga među nama. Ljudski je griješiti ali je veličina i snaga u oprost. **(v. š.)**

Ima li nade za nas?

Voda naša svagdašnja

Visoke temperature koje vladaju ovih dana nisu nimalo zabrinule naše poslovođstvo da reagira preventivno i pobrine se da vozači na svim svojim radnim mje- stima imaju mogućnost konzumiranja pitke vode.

Problem nije nov i ponavlja se gotovo svake go- dine.

Zašto je nemoguće osigurati pitku vodu na poje- dinim lokacijama gdje sada ne postoji nikakva druga solucija osim odlaska u lokale? Time dajemo povod i lošu sliku korisnicima naših usluga koji smatraju da konzumiramo alkoholna pića.

Osim toga nužda ne bira vrijeme i mjesto, tako da naše potrebe isto tako ovise o dobroj volji djelatnika u lokalima, ali i našem novčaniku. **(A. J.)**

Pišu nam

Moja ženica

Lijepo je imati vlastitu državu, lijepo je biti svoj na svome, lijepo je biti Hrvat.

Ti dani, kada se to živjelo i govorilo, na žalost, daleko su iza nas. Nas mlađe koji smo rođeni kasnih sedamdesetih u bivšoj državi i koji nismo u stanju tako dobro proniknuti što se dešavalo tada, roditelji su poučavali oprezu kako nas je netko pljačkao i kako su oni baš zbog takve neizdržive situacije uzeli stvar u svoje ruke i stvorili nam vlastitu državu, kojom se svi ponosimo i naši roditelji, ali i mi mlađi koji nismo sudjelovali u Domovinskom ratu. Eto sada, nakon dvadeset godina postojanja

Naši roditelji kažu da su davno, još ranih devedesetih, potjerali one koji su nas pljačkali. **Sada mi baš ništa nije jasno.** Ako su potjerali lopove, tko su sada lopovi? Nakon ranih devedesetih nije ih bilo, a sada kao da ih opet ima.

Otkud su došli i tko su zapravo oni?

Ako su lopovi zašto nisu u zatvorima nego su po jahtama, Austrijama, Krokodilskim državama i ne znam gdje sve nabraja moja žena. Tako barem ona govori.

Moram priznati da me sve ovo i te kako i više nego zbunjuje...ne znam, nisam više pametan...

Moja supruga ne radi nigdje.

Probali smo i nju zaposliti kao vozačicu tramvaja u ZET-u, ali nije išlo. Onda smo spustili kriterije i tražili bilo kakav posao, naravno opet u ZET-u, ali za nju nije bilo mjesta. Ima ona završenu gimnaziju i ponekad mi zna predbaciti, kad se vrati sa čišćenja stubišta, da sam ja nesposoban. Pa nismo slali molbe samo u ZET, pisali smo i drugdje, ali ništa. Ja joj govorim:

»Strpljen, spašen... Čini se da mi to ništa ne vrijedi. Stalno me uspoređuje s mojim ocem i govori da je on u mojim godinama bio puno sposobniji od mene i da sam makar nešto kupio od njega danas ona ne bi čistila tuđa stubišta, nego bi radila negdje u ZET -u.

Kao da je ona njega poznavala u mojim godinama, ponekad je stvarno čudna.

Ma neće ona iduće dvije godine raditi nigdje, moram priznati da sam ju jedva nagovorio na to da ostane u drugom stanju. Sada joj je trbuh velik pa ne bi smjela čistiti više stubišta. I opet ona tjera po svome i još uvijek ide čistiti. Volim ja djecu, ali ona stalno govori da neće više praviti sirotinju. Pa ne pravi valjda ona sirotinju, zna se tko to radi. I što je najgore, ona meni kaže da ću ja vraćati tuđe dugove od idućeg mjeseca i da ću imati manju plaću u ZET-u, pa ona je ta koja mora riskirati da nešto zaradi kad dođu crni dani. Koji crni dani, pa što je njoj ?

Pa nisam valjda lud, jednom sam bio jamac i prošao školu od ukupno 17.752 eura, koje sam vratio umjesto mog kuma, koji si je kupio Volva. Razumijem ja svog kuma, dobar sam ja s njim, iako moja žena neće ni da čuje ni za njega, ni za kumu. Ma kuma je zeznula nešto sa karticama, ona

je nekakva ravnateljica, pa su joj sjeli na račun, kad su se prije par godina vratili iz Švicarske. Da kum nije direktor u državnoj firmi, kuma kaže da bi sigurno umrli od gladi. Ona kaže da izvrsno skija i da ju je sva ta oprema puno koštala. Nisu oni plaćali smještaj, kaže da imaju nekakav apartman u St. Moritzu, i da bi ih sve više koštalo da to nemaju. Kuma kaže da bi si teško priuštiti mjesec i pol dana skijanja da nemaju taj apartman. **Dobra je moja kuma, donese mome sinu Milku svaki put kad se vrati sa skijanja.**

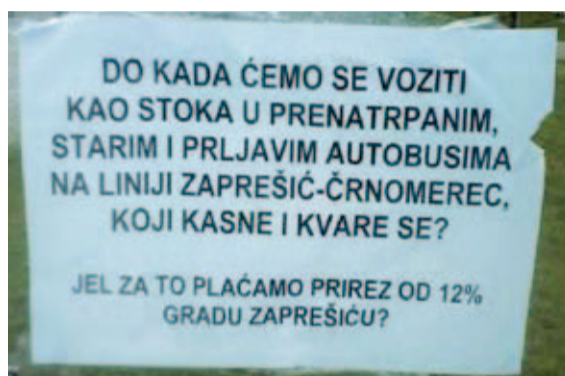
Moram priznati da jako volim svoju obitelj. Ženu obožavam. Ali ta moja žena me u zadnje vrijeme strašno zbunjuje. Ona meni kaže da je netko sve oko nas raspodao i pokrao. Pa moj je otac dobio stan od ZET-a, a mama od Gredelja. Ništa oni nisu prodali, a ja i moja žena i da hoćemo, nemamo što prodati. Pa valjda bih ja znao. Ja i žena smo u maminom stanu, jer je on veći, a tata i mama su u manjem, tatinom. Nešto su tata i mama petljali, pa su se i bili razveli. Nisu se ono svađali, valjda im je tako došlo. Poslije su se opet vjenčali. I opet moja pametna žena kaže da nisu tako napravili, da bi mi bili podstanari. Ta

sve zna. Kaže da ćemo svi mi vraćati tuđe dugove.

Tata i mama nisu u kreditu, stari je prilično škrt i njemu je kredit zadnja stvar na svijetu. Pa čiji bih ja to kredit trebao vraćati, ponavljam, volim ja svoje kumove, ali jednom je bilo dosta. Valjda se moja žena ljuti na mamu, jer nije htjela prepisati stan na nas. Mama je rekla da kakav sam gospodar, da bi vrlo brzo završili ja, žena i djeca na cesti i da dok je ona živa, to se neće dogoditi. To je dotuklo moju ženu i zato ona sada valjda govori da će mi netko smanjiti plaću za dva ili četiri posto. Grdno se vara moja žena, pa ja i nisam kreditno sposoban. Da ona sve zna, znala bi s koliko će mi sjesti na plaću od 1.800,00 kn, a ne bi govorila, o nekakva dva ili četiri posto. Ili jedno ili drugo. Baš su čudne te žene. Ako je do sada uvijek bila u pravu, ovaj put sto posto griješi moja žena, zar nismo mi svoji na svome ?

I zamislite, to sam skoro i zaboravio, rekla mi je da odem do kumova, kad su tako dobri i posudim novce za knjige za maloga, jer kao više nema besplatnih knjiga za đake.

A ljudi, lude žene!

nja željene nam Države Hrvatske, naš bivši premijer kaže da smo u banani. Moramo mu vjerovati na riječ. Moja žena kaže da je problem to što svi oni koji su nas doveli u bananu nisu u banani, nego uživaju u posljedicama koje su nas većinu dovele u bananu. Kažu, nema se novaca, mora se štedjeti, ne može se više ovako. Pa nisam ja pio ptičje mlijeko i jeo jaja od prepelice sve ove godine. Ja sam zetovec. Moja obitelj živjela je više nego skromno. Otac je bio zetovec, pa sam to i ja postao. Tako je to valjda moralo biti.

Bio sam ja čak i dobar đak, uvijek čista trojka.

Poslije sam još išao u školu za vozača tramvaja, završio faks na Kenedyjevom prije slučaja indeks i afera, ali po ubrzanom programu dok je još »bog hodao s markama po svetu«...se poštene..!

Otac kaže da su bila druga vremena kada me je zaposlio u ZET-u. Sada je to, kaže, gotovo nemoguće. Ako je nemoguće, onda ne znam zašto je za nekoga moguće. Moj sin ide u drugi razred osnovne škole i kaže da bi želio voziti tramvaj. Nadam se da će se predomisli kad odraste, jer očito je da ga neću moći zaposliti u ZET-u. Smislit ću već nekakav izgovor, ako se ipak ne predomisli. I opet moj famozni otac govori da nas je netko sve ove godine od kako imamo državu, varao i krao.

Dok većina naših kolega koristi zaslužene dane godišnjeg odmora, naš Goran proveo je nekoliko dana na »štelanju« kod liječnika u KBC Dubrava

Naš Goran

Nakon izuzetno teške, po život opasne i nepredvidive operacije na srcu, naš kolega Goran Krstanović nikako da prebrodi nedaće koje ga prate poslije operacije što i ne čudi, jer je organizam još vrlo osjetljiv i slab.

No, usprkos svemu, njegova obitelj mu je velika podrška u prevladavanju svih iskušenja koja mu se događaju, a svakako najbolji doprinos daje sam sebi jer razmišlja vrlo pozitivno i ne dopušta da ga bilo što pokoleba.

Nepredviđene okolnosti usporile su oporavak, ali vrlo blizu je dan kada će sve doći na svoje i kad će se vratiti na svoje radno mjesto.

Prijatelji koji ga posjećuju i česti telefonski pozivi dokaz su da je ostavio

traga i da ga se ljudi sjećaju po dobru te da nam nedostaje.

Na žalost, nema pravila. Sve veći broj naših kolega, vozača tramvaja i autobusa obolijevaju od bolesti srca.

To je ujedno i pokazatelj, ali i argument sindikatu kojeg poslodavac mora uvažiti, koliko je zahtjevan posao vozača, koliko stresova dnevno doživljavamo u odnosu na druge.

Zahvaljujući velikom razumijevanju sindikata, ali i predstavnika poslodavca u određenim se situacijama pomagalo u tim teškim prilikama.

Goran nije sam, ali je jedinstven. Svi mi na neki način živimo taj život razumijevanja bez obzira na to koliko smo opterećeni raznim nametima ili nekim drugim prilikama koje se jednostavno ne mogu zaobići.

Zato Gorane, drži se i vrati nam se zdrav i veseo te optimističan kakav inače jesi! (v. š.)

Kako jednostrana odluka utječe na rad vozača

Želim (za)raditi!

Jednostranom odlukom poslodavca ukinuta je prodaja karata na blagajnama unutar garaža u ljetnom razdoblju dok je nekima na terminalima promijenjeno radno vrijeme ili uopće ne rade.

Činjenica je da tijekom ljetnih mjeseci vozimo smanjenim intenzitetom, ali nam je rad daleko učinkovitiji zbog korištenja godišnjih odmora naših putnika koji tada više koriste naše usluge i više kupuju karte na našim prodajnim mjestima, u autobusima ili tramvajima (izuzev TMK 2200). U gradu je puno više stranaca koji koriste naše usluge i teško je za vjerovati da znaju za kupnju voznih karata putem SMS-a, kupnju turističke karte preko TZ grada Zagreba, jer naše vozne jedinice nemaju višejezične natpise o mogućnostima kupnje.

Gdje se zadužuju karte za sajam Jakuševac ili Mercatone koje potpadaju pod posebne vožnje i karte su važeće isključivo za te sajmove?

Bitna karika u tom lancu – vozač, zane-maren je i stavljen u vrlo težak položaj.

Zadužene karte ne moraju biti dostatne za pojedine dane u tjednu pa se moraju dodatno obnavljati kupnjom, nije nevažna činjenica koju službu rade jer rana i srednja, kasna i dvokratna imaju privilegij kupnje karata u radno vrije-

me, no samo u radne dane. Vikendom je stanje drugačije, naročito ako službe nisu iste.

Primjerice: čovjek čitav tjedan radi kasnu, subotu također, nedjelju srednju službu.

U subotu karte više ne može kupiti jer blagajna radi do 14 sati, tako da u nedjelju i dio ponedjeljka do otvaranja blagajne u 6 ujutro nema s čime raditi! Jedino rješenje zadire u vozačku privatnost financijske naravi i osobnog vremena, jer u svoje slobodno vrijeme mora (ili ne mora, ali time čini težu povredu radne dužnosti! na temelju važećeg Pravilnika) se opskrbiti kartama i dodatno angažirati svoja financijska sredstva! Da li je itko razmišljao o tom aspektu prisile nad vozačima?

Poruka koju poslodavac šalje putnicima i vozačima je loša i ide u smjeru nepoznavanja tematike i problematike rada vozača.

Možda bi rješenje bilo da se koji put konzultira najneposredniji i najekspoziraniji kotačić u radnom procesu prijave za putnika – VOZAČ /VOZAČICA !

Jer autobus ili tramvaj na mnogo-brojne upite putnika zasigurno će ostati nijemi. (v. š.)

Utemeljen novi sindikat radnika Autotrans grupe Rijeka

Autotrans iz Rijeke je obilježio šezdesetu obljetnicu rada i postojanja, veliki jubilej koji zaokružuje važan poslovni period u kojem smo od riječke prijevoznice tvrtke prerasli u hrvatski poslovni sustav sa gotovo 1000 zaposlenih radnika u različitim domenama.

Uz osnovnu djelatnost svog poslovanja, javni prijevoz osoba u cestovnom, domaćem i međunarodnom prometu, Autotrans obavlja i turističke usluge, trgovinu, te servisne usluge gospodarskih vozila, a djeluje i sektor za gospodarenje nekretninama.

Sjedište društva je u Rijeci, a duž cijele Istre, Primorja, Gorskog kotara, sjevernojadranskih otoka, dijelom Like i Dalmacije proteže se razgranata mreža podružnica tvrtke Autotrans.

Autotrans je većinski vlasnik tvrtke Autoprometno poduzeće Požega i Istra-promet Umag te osnivač i vlasnik tvrtki Autotrans Commerce, Adriatic Cruises i Pan Alpen Adria Mannheim.

U nastojanju prepoznatljivosti tvrtke u svim segmentima poslovanja posebna se pozornost posvećuje obnovi voznog parka i ostalih pratećih sadržaja koji će označiti kvalitetniji proizvod naših usluga, približavanje korisnicima, intenzivan razvoj i pozicioniranje tvrtke na zahtjevnim tržištima u zemlji i inozemstvu.

Slijedeći europske standarde poslovanja završen je i dugogodišnji projekt preseljenja garaže, servisa i uprave u novi poslovni prostor, a ova zahtjevna investicija našim je radnicima i klijentima pružila veći i kvalitetniji standard rada i poslovanja.

Na tragu navedenih uspješnosti postoji i uspješan Sindikat koji je do nedavno bio član jedne od sindikalnih središnjica bez mogućnosti donošenja samostalnih odluka. Uz plaćanje velikog postotka članarine iz vlastite članarine bez vidljivih rezultata, naravno da se stvarao otpor takvim radnjama.

Naprednim promišljanjima te inicijativi kolegica i kolega iz Autotransa Rijeka ostvario se i taj željeni trenutak glede osnutka svog vlastitog sindikata koji će moći unutar tvrtke samostalno participirati kao socijalni partner s poslodavcem. Prilikom samog osnivanja novog SINDIKATA RADNIKA GRUPE AUTOTRANS RIJEKA usvojeni su i novi akti te prihvaćene obveze. Jednoglasnom odlukom osnivača ovaj će sindikat na ravnopravnim osnovama participirati u Udruzi SVPR Hrvatske koja okuplja srodne tvrtke u cijeloj Hrvatskoj.

Uz članove iz Inicijativnog osnivačkog odbora na Osnivačkoj skupštini u prostorima tvrtke, istoj su bili nazočni i predsjednik USVPR Hrvatske g. Vinko Škvorc iz Zagreba, dopredsjednik g. Branko Bilaver iz Zadra te pravni zastupnik g. Boženko Lozo. Bez velikih riječi ili obećanja upućen je poziv za stvaranje zajedničke sindikalne platforme, pozicije s koje se moraju i mogu ostvarivati radnička prava.

Sam cilj ove GRANSKE SINDIKALNE UDRUGE je jasan. Participirati u donošenju određenih zakona, a poglavito onih zakona koji direktno utječu na život i rad profesionalnih vozača ne zaboravljajući pritom interese radnika od servisa do potrebite administracije. Stvaranje valjanih kolektivnih ugovora u svim sredinama, a tamo gdje već postoje takvi akti, pratiti primjenu istih, dakako, uz moguću nadogradnju.

Zajedničkim nastojanjima, pri donošenju važnih odluka od sada će značajnu ulogu imati predstavnici ovog sindikata bez ikakve zadržke. Novoizabrani

predsjednik Romano, uz veliku potporu Duška, bit će jamstvo sindikalnog rada u ovoj tvrtki.

Naravno, u takvim prigodama možemo poželjeti uspješnost u budućem zajedništvu gdje zasigurno valjanim činjenicama moramo i možemo ostvarivati potrebnu sigurnost svakog radnog mjesta uz uvažavanje socijalne osjetljivosti. (v. š.)

Do kada »bahatost« Samoborčeka i Autoturista

Ima li ZET volje i snage dovesti u red vozače Samoborčeka i Autoturista na terminalu Črnomerec, ili problem mora čekati događaj da se ošteti autobus ZET-a, a ako ima, tko bi to trebao riješiti?

Bez uspjeha su bile mnoge intervencije vozača ZET-a u Centru za promet, problem je i dalje ostao, i samo za informaciju sada na istom mjestu kod perona 10 u uglu parkiraju ne jedan, već po dva autobusa i vozači u njima spavaju ili na svom

sjedištu ili u putničkom prostoru, dok se pored njih provlače vozači ZET-a koji prometuju na linijama 134, 125 i 137.

Naime, ne samo da je problem ulaska u zadnje nabrojene perone, već se zbog dužine zauzetog prostora kolnika terminala pojavljuje problem mimoilaženja autobusa koji ulaze u terminal sa izlaznih perona i autobusa koji sa terminala izlaze lijevo prema Ilici kod kućice koordinatora i ne mogu se mimoći zbog parkiranih autobusa.

Znakovito je, da koordinatori koji stane uredno promatra iz svog officea ne reagira na stanje i problem, već se ponaša kako se to njega ne tiče i problem

ide iz dana u dan, pa je zaista potrebno pričekati da se netko sjeti svoje obveze i dužnosti.

(v. š.)

Dobiti po glavi, ili ostati žedan

Čuveni novi i skupi objekt na terminalu Črnomerec ima i svoj epilog. Naime, u istom objektu je famozni raspored prostorija takav, da se WC nalazi u samoj sredini objekta bez prozračivanja prozorom, već zračnikom rešetke, što stvara smrad zbog velikog broja korisnika.

Pored toga, ulaz u WC je uređajem automatskog zatvaranja vrata tako podešen da vrata mogu otvoriti samo utrenirani snagatori, dok se ostali pigaju kod otvaranja iako su vrata iz unutarnjeg prostora, a nisu kao vanjska kojim razlogom bi takav uređaj imao svrhu. Pored toga vrata u WC su ugrađena u predjelu instaliranog umivaonika, gdje vozač nakon obavljanja nužde opere ruke i popije malo vode.

Da bi popio vode, vozač mora stati ispred umivaonika i sagnuti se, pri čemu mu kosa dolazi ravno u sapunarku, a nakon dva gutljaja dobije udarac vratima u kuk jer netko drugi ulazi u WC i snažno gura vrata da bi ušao, i to je to. Treba samo odlučiti, ili biti žedan, ili dobiti po glavi.

Mora se priznati, da je projekt o rasporedu promašeni pogodak, jer osim detalja sa WC-om postoji i slijepi hodnik koji se ne koristi, a nalazi se baš ispred samog WC-a i famoznog automatskog uređaja za zatvaranje vrata, dok je druga strana WC-a zid kod ulaza bez vrata, pa taj prostor služi za café aparat kako bi ga vanjski korisnici vidjeli i služili se njime, pored ZET-ovaca po starom modelu: to je svačije. Ostaje se samo nadati, da će se netko jednog dana smilovati i ukloniti aparat za zatvaranje vrata ili ga bar podesiti na manju kilažu opterećenja kako bi se lakše otvorila vrata. (v. š.)

Pušenje u službenjaku

Opće je poznata stvar da vozače na posao vozi službeni autobus, ali je tako i poznato da se u autobusu ne puši, za što smo se godinama borili da putnike utjeramo u red, ali sada probleme rade upravo vozači i to nekolicina nediscipliniranih i neodgovornih koji svakodnevno pušenjem truju i živciraju ostale disciplinirane, uredne i odgovorne vozače, koji moraju u ranim jutarnjim satima gutati smrad dima cigarete i trovati se dok im još duša spava a moraju putovati na posao.

Može li se tome stati na kraj i hoće li se jednom vozači početi ponašati u skladu sa životnim normama, kulturno i odgovorno? Posebno se mora istaći, da ti isti vozači i u vrijeme službe puše i u vozačkom prostoru prljaju i oštećuju nove autobuse, pa čak i na podu gase čikove, a da se ne spominje kako izgleda odijelo vozača koji nastupi u službu iza takvog pušenja i smeća od pepela u vozačkom prostoru.

Pored opisa realnog svakodnevnog stanja i ovim putem molim kolege vozače da ozbiljno shvate ovaj apel, i da prestanu sa opisanim radnjama pušenja u službenom autobusu. (v. š.)

Gdje je nestao vozač autobusa

U ponedjeljak, 3. kolovoza, nestao je na Savskom mostu vozač autobusa prije nego što je odvezio cijelu službu, u dijelu trase kojom se kretao prema Savskom mostu, gdje je napustio autobus, te usput slomio vanjsko ogledalo autobusa.

Očito u umornom stanju, a znajući kako sada slijedi redovna procedura, vozač je jednostavno, ne vodeći brigu kako će putnici dalje putovati, lupio petama.

Kad je koordinatori primijetio da nema polaska sa Savskog mosta, utvrdio da nema vozača i najzad, da autobus bez ogledala nije za vožnju o tome je izvijestio Centar za promet ZET-a. Potom je uslijedio dolazak kontrole koja je utvrdila ranije stanje, koje glasi: vozač autobusa je nestao, nikom se nije javio, a niti tražio pomoć.

Kako se provjerom brzo utvrdilo o kojem se vozaču radi, postalo je odmah jasno kojim se razlogom mogao dogoditi problem sa ogledalom, a zatim i dalja mogućnost da isti bude podvrgnut alko-testu. Očito da je vozač u bijegu i upravo zbog tih razloga iz redovne procedure lupio petama.

U zadnje vrijeme nam je poznato kako je isti vozač prošlog tjedna u Zaprešiću u radno vrijeme bio tako umoran da nije mogao stajati što su vidjeli i njegovi kolege, a pomoć mu nije mogao pružiti niti servisni mehaničar najbolji u Hrvata. Dijagnoza umora bila je jasna, kao i spavanje u vidu nužne terapije.

Naš kolega je zaista u ozbiljnim problemima, koji ga prate od nedavno zbog problematičnog stanja u vrijeme prometovanja na liniji Prečko-Kerestinec kada ga je kontrola oslobodila muka i kada je već stekao medijsku slavu.

Očito je da postoji ozbiljan problem ali je neizvjesno kako će to sve završiti, treba li možda očekivati da će se u idućem nastavku drama znatno povećati. Ne daj Bože, da se dogodi velika materijalna šteta ili da netko strada, jer po radnjama umornog kolege, on očito ne vidi svoj problem i uporno nastavlja po istom voznom redu.

Nadajmo se, da će sve završiti kao happy end.

Gdje su završile naše novine 10. 07. 2009.

Davno je već datum kada je ZET imao svoje novine, ali je nakon toga UDRUGA SINDIKATA VOZAČA I PROMETNIH RADNIKA HRVATSKE – ZAGREB, a na sreću nas vozača zalaganjem predsjednika Vinka počela izdavati »Vozački glasnik« kojega uvijek rado čitamo, a izlazi isto na dan podjele plaće. Prošli je Glasnik dostavljen u istom broju kao i uvijek i na ista mjesta kako u garaži, tako i na Črnomercu, nestao je bez traga u vrlo kratkom vremenu, pa su ga mogli uzeti samo oni vozači koji su se toga časa zatekli na tim mjestima.

Nakon nekog vremena Vozački glasnik je nestao i sa Črnomerca a i u garaži Podsused, nije ga bilo niti u vozačkoj sobi, a niti u prometnom uredu. Kako je veći broj vozača na korištenju g.o. jasno je da je puno manje vozača uzelo Glasnik, dok su drugi kasnije pitali za njega, ali više ga nije bilo.

Tko je uzeo toliki broj novina i s kojim razlogom su iste završile u kontejneru prije no što su bile pročitane od vozača, kome to smeta istina i članci koji se nalaze u Glasniku, tko se to prepoznao u Glasniku i odlučio ga na takav način ukloniti od čitatelja zaista nismo saznali, ali je žalosno što je NN počinitelj iz naše sredine, iz ZET-a, i

očito misli kako je tim činom spriječio da istina dođe na vidjelo.

Mislim da je način za svaku osudu, posebno razlogom da ZET ne financira tiskanje, a list je i dalje dostupan, očito je nužno da se neki članci, koji su mogli biti razlogom da novine završe u kontejneru, ponovo objave i ipak dođu do svojih čitatelja.

Mislim da je uputno reći informaciju takvom počinitelju, da se protiv mogućnosti pojavljivanja u Glasniku i prepoznavanja po svojim radnjama bori požrtvovnim i pravednim radom, da iza toga može svakom pogledati u oči, a ne da svoj rad mora skrivati, sramiti se svoga rada i namjera, i konačno, tolike novine stavljati u kontejner da bi spriječio istinu.

Zaista se treba nadati, da ove novine neće doživjeti istu sudbinu, a uvjereni smo da vozači nisu bacili novine u kontejner, već su ih tražili za čitanje, a nije ih bilo.....

Odgovor UREDNIŠTVA: – Nema te sile, kontejnera ili nečeg trećeg, da bi se zaustavila SINDIKALNA RIJEČ, promišljanja vas članova koji nam pišete, ukazujete na mnoge nepravilnosti, na mnoge znane i neznane marjane, lovre, iveke, blaže, damire i njima sličnih bolesnih pojedinaca. (v. š.)

Novi uljezi na Črnomercu

Ovih dana na terminalu Črnomerec su se pojavili novi prijevoznici s minibusom žute boje natpisa »Meštrović prijevoz« i veći turistički bus »Drako tours.« Odmah je na terminalu nastala gužva, jer vozač autobusa »Meštrović prijevoz« ne pozna terminal, ne zna kako autobusi cirkuliraju po terminalu, a ostavio je autobus u blizini perona 7.

Za desetak minuta nastao je kaos u predjelu perona 6 jer autobusi nisu mogli prema izlazu, a vozač žutoga nije reagirao i samo je mahao rukama prema vozačima ZET-a koji su mu pokazivali da se makne. Sam koordinator nije odmah uvidio problem, a time nije niti reagirao, a nakon nekih 40-tak minuta žuti minibus je otišao. Po viđenom stanju i saznanju od putnika, »Meštrović prijevoz« se pojavio s namjerom da prevozi krojačice »Sport Heruca« u njihov pogon u Pojatu.

Na isti način su se na Črnomercu nakon ZET-a pojavili drugi prijevoznici, a to su Samoborčak i Autoturist, dok je jednog dana i bivši »Croatia-trans-Zlata« vidio da je bolje putnike dovesti iz Stubičkih Toplica na Črnomerec nego ih još sat vremena u gužvi voziti do autobusnog kolod-

vora u Držičevoj ulici. Tako su učinili nekoliko puta, a potom su se na Črnomercu pojavili kao stalni prijevoznici na sredini terminala, kao kukavičje jaje u tuđem gnijezdu, pa su tu parkirali tijekom cijelog dana razni autobusi, da bi nakon nekog vremena uz parkiralište Konzuma pronašli još nezauzeto mjesto i tu se nastanili, a potom i donijeli i postavili svoju oznaku perona, čime su postali nosioci stanarskog prava, ali se time i riješili plaćanja pristojbe autobusnom kolodvoru, pa im je tamo ostao samo jedan polazak dnevno u prije i poslijepodnevnom rasporedu.

Po istom modelu sada se pojavljuje »Meštrović prijevoz«, a da ga nitko ne pita za zdravlje u tako prebukiranom terminalu gdje je sadašnje cirkuliranje autobusa već upitno.

Hoće li novi prijevoznici isto steći stanarsko pravo, i da li je i dalje model kukavičjeg jaja dovoljan za stjecanje statusa prijevoznika na ničijem terminalu pitaju se vozači koji ne mogu ništa poduzeti, ali ipak čekaju da se netko odgovoran oglasi i riješi taj status, ili će i to po već znanom »CRO« modelu ostati do daljega kao problem pored ostalih? (v. š.)

PRENESENO IZ TISKA

Savka Dabčević-Kučar 1923. - 2009.

Državni dužnosnici, političari, povjesničari, ekonomisti, svi se slažu da je Savka bila jedna od najvažnijih povijesnih ličnosti Hrvatske

● ZAGREB
U 86. godini života umrla je Savka Dabčević Kučar, jedna od najvažnijih političkih osoba u hrvatskoj povijesti. Vrhunac svoje političke karijere doživjela je u vrijeme Hrvatskog proljeća 1969. - 1971., demokratskog i reformskog pokreta koji je nastao unutar Saveza komunista Hrvatske. Postala je le-

gendarnim simbolom tog pokreta, a nakon svog političkog pada dobila romantični nadimak "ruža hrvatska". U svom djelovanju uvijek je bila ispred svog vremena, a od svojih ideja i moralnih vrijednosti nije odustajala ni u trenucima progona.

Iz PU zagrebačke potvrđeno je da je policija pozvana u stan u Rockefellerovoj 57 gdje je mrtvozornik ustanovio smrt Savke Dabčević-Kučar. Istražni sudac nije obavještavan jer se to čini samo u slučajevima sumnje u nasilnu smrt, a ustanovljeno je da je S. Dabčević-Kučar umrla prirodnom smrću. ● D. Miljuš

Hoćemo li zaista plaćati Vladin harač?

Sve se češće i ozbiljnije priča o primjeni plaćanja harača sa naših zarađenih plaća zbog katastrofalnog stanja u koje su vladajući nerazumnim gospodarenjem doveli državu i državnu blagajnu.

Sasvim je svejedno, zvali mi to harač, krizni namet ili porez, isti nam prijete na neto iznos primanja, a što je svakom djelatniku svetinja, s čime je računao i na temelju koje svote je planirao i zatvarao svoju mjesečnu financijsku konstrukciju već prije više godina, i tako servisira svoje financijske obveze: kredite, osiguranja, kartice i druge izdatke.

Te obveze se servisiraju na više načina, pa je poznato da neki djelatnici takove obveze podmiruju osobnim mjesečnim uplatama za koje ne zna poslodavac i nema evidencije, dok drugi dio djelatnika takove financijske obveze ima kao administrativne zabrane na plaći i servisiraju se automatizmom ili trajnim naložima banaka.

Onaj prevažni podatak je činjenica, da djelatniku nakon podmirenja takove već prenapregnute financijske konstrukcije ne ostane dovoljno novca za mjesečnu prehranu sebe i djece.

da govorio istinu, i mi smo sada na njenom mjestu, ili točnije išli smo dalje, a dalje nema, sada smo zadnji i u bankrotu kojega nitko ne priznaje. I ovaj namet kriznog harača je samo još jedan pokušaj prevare nas građana i djelatnika na način da nitko ne priznaje odgovornost za katastrofalnu situaciju u državi u kojoj se toleriraju nerad, korupcija, krajnja

gradonačelnika i ostali skupi aparat, a pored toga svaka ta sredina trguje zemljištima, ulazi u kriminal, rastrošno se troše novci poreznih obveznika, a da nitko nije kriv, teško se pokreću kazneni postupci, zatim se svi brane šutnjom i sve ode u zastaru. Tako je bez odgovornosti i naš sada već bivši premijer jednog dana otrsao ruke i on se više neće igrati premijera, pa je otišao na jahtu svečano ispraćen stranačkim kolegama i izljubljen nakon tako odjednom podvijena repa i ostavio nas na udaru nerazumna gospodarenja i vođenja državne financijske politike.

Dakle u cijelosti bez odgovornosti, a svi znamo da je tu pao premijer, Vlada, stranka koja ga je prezentirala i s njime i njegovi ministri, poglavito ministar financija. Sada nakon tako svečana čina odlaska premijera, bili smo svjedoci ustoličenja nove premijerke s rukom na srcu, opet misleći da je upravo to neki čin odgovornosti, a već znamo da je to samo igrokaz i da premijer može odustati u gruboj igri kad god to hoće i nitko ga ništa ne smije pitati, jer tu smo mi, mi plaćamo sve, mi ćemo naknaditi trošak za kupnju apstraktnih kamiona, za gubitke nastale otkazivanjem ugovora za gradnju autocesta i sve ostale gubitke nastale trgovinom dobara i prodajom tvrtki u nepovrat.

Što se nisu dužnosnici odrekli pola svoje plaće, kako bi dokazali da misle ozbiljno, zašto se ne ukida astronomska plaća bivšem premijeru, čija mudra politika je dovela do ovog stanja, pa neka on primjerom покаže štednju i nama ostalima. To se ne namjerava činiti, ne namjerava se umanjiti sredstva koja troše stranke u Hrvatskoj, a mi djelatnici moramo na koljena. Treba li još nabrajati: Hrvatske Autoceste, HEP, HŽ, druge gubitake, gdje su milijuni dolara iz Brodosplita, korupcije javnih poduzeća, menadžerski ugovori, i zašto je Hrvatska raj za prljavi novac koji se kod nas zarađuje zlouporabom položaja i drugim makinacijama osoba koje neuspješno vode tvrtke do kraha, a zatim da se ukinu izmišljena radna mjesta.

Gdje su sada mozgovi koji su krivi za izgradnju dvorana koje su građene zaduženjem i proizvode gubitke svakodnevno, a nitko nije imao snage reći da mi nismo u mogućnosti izgraditi takove centre i prepustiti to društvu državi.

O čemu je raspravljao naš sabor, kada smo dotle stigli, da li su to isprazne diskusije, donose li se zakoni bez zastupnika kao i ovih dana kad se ne zna ni gdje su se nalazili u vrijeme glasanja. Sjetimo se samo kako su dva mjeseca donosili zakon o uvođenju Zerp-a, da bi im kasnije gospoda Slovenci rekli da se ne smije provesti i tako je ostalo.

Gdje su sada one priče o odlasku deviza u Beograd, priče o bogatoj Hrvatskoj kao maloj Švicarskoj, i što nam se to dogodilo.

Naš kardinal drži političke govore, časne igraju tenis, Dinamo nema poreznog broja, cigarete se prodaju na crno, izbori se svi odrađuju dvaput, gorivo se cijenom nivelira kao spojna posuda sa Irakom, a čeka nas aktivnost prevrtanja po kantama za smeće i traženja PVC otpada.

Jesmo li mi krivi za nerazumno gospodarenje i trebamo li plaćati harač koji nikako nije trajno rješenje, već samo harač? (v. š.)

U vrijeme ulaska u takovu realizaciju planirane financijske konstrukcije, nijedan djelatnik nije mogao niti pomisliti, da će na njegov neto iznos mjesečnog primanja jednog dana posegnuti rastrošna i neodgovorna Vlada i stvoriti zakon kojim će mu još od tog iznosa oteti dobar dio, iako je taj neto iznos dobiven upravo nakon već uzetih svih poreza i prireza, čemu očito i tu nije kraj.

Sada je kasno postaviti pitanje, radi li to upravo ona Vlada koja se deklarirala kao socijalno osjetljiva, kao Vlada koja je iz svoje stranke predstavila lidera, koji je pod motom »idemo dalje« krenuo i obmanuo nas građane i djelatnike.

Da li smo tada trebali znati da će nas prevariti i izigrati, a da za to nema obvezu snositi posljedice, a niti odgovornost za stanje u koje nas je doveo. On je zapravo tada kad je marširao pod motom »idemo dalje« znao da smo u to vrijeme bili u rangu jedne Rumunjske, a dalje je još samo bila Bugarska, pa je mož-

nesposobnost vođenja države, ekonomske politike, i prekomjernog i neosnovanog vanjskog zaduženja, te svakodnevnih krađa novca na vreće za što nitko ne odgovara, a najmanje vraća ukradeno.

Davno se trebalo zapitati, na čemu se temelji državni proračun i zašto se isti povećava iz godine u godinu, kad se u svakoj protekloj godini ugasio još veći broj radnih organizacija, kojim se to pokazateljima mogao proračun povećati. Davno je netko trebao reći: Gospodo, vi nemate uvjeta niti da prošlogodišnji proračun ostane, a kamoli da ga povećate, jer nema pokazatelja na kojima ga možete opravdati, firme su se pogasile, a izgradili trgovački lanci, uz što još postoje samo državne institucije koje moraju biti radi ustroja.

Nama je poznato, da se u siječnju i veljači govorilo, kako nema krize, a sada odjednom krizni porez, tko to koga laže? Zašto nije smanjena državna potrošnja, administracija, zašto svako veće selo ima status grada, svog

Napokon nam je svima jasno da je Hrvatska duboko zaglibila u tešku gospodarsku krizu iz koje će po svim dosadašnjim pokazateljima vrlo teško naći brz i bezbolan izlaz. Svi mi gledajući lutanje Vlade iz čijih se prijedloga ne može nazrijeti kraj agonije, sa strahom gledamo što će biti sa nama, što će biti sa našim primanjima i, na kraju, kakva nam je uopće budućnost?

HARAČ, HA

Postoji li i mali tračak svjetlosti na kraju tunela?

Obišli smo naše radne kolege na njihovim radnim mjestima i postavili im tri pitanja vezana uz sadašnje gospodarsko stanje i njegova refleksija na radnike ZET-a..... (napominjemo, da je odabir anketiranih radnika ZET-a sasvim slučajan..... **A. Jelić**)

1. Tko je po vašem sudu najveći krivac za gospodarsku krizu u kojoj se našlo gospodarstvo Hrvatske?
2. Koje bi mjere Vlada trebala poduzeti kako bi se to isto gospodarstvo oporavilo?
3. Da li smatrate opravdanim uvođenje »kriznog poreza« koji će umanjiti primanja i nas radnika u ZET-u?

VELIBOR VALENTA, vozač tramvaja PT Dubrava, u ZET-u 13 godina

1. Krivnju bi podjednako podijelio između Vlade i nas. Mi ne dajemo od sebe onoliko koliko bi realno mogli, a Vlada ne zna dovoljno mudro upravljati državom.
2. Treba riješiti niz meni nelogičnih stvari. Kako npr. može uvozna pšenica biti jeftinija od naše, a da ne govorim za druge prehrambene i ine proizvode. Mi bi trebali puno više izvoziti, a ne samo da uvozimo. Tu netko ubire veliki novac i to treba zaustaviti.
3. Pa kad mi nismo krivci za to zašto bi ispaštali? Neka uzmu novce od tajkuna i sebi smanje primanja i eto rješenja.

VESNICA BLAŽINOVIĆ, vozačica tramvaja u PT Dubrava, 12 g. u ZET-u

1. Vlada je jedini i isključivi krivac za cjelokupnu situaciju.
2. Smijevala bi Vladu i trebalo bi naći nekog pametnog, mladog i sposobnog koji bi nas izvukao iz ovakvog stanja u kojem se nalazimo. Hrvatska je pravo blago po svom potencijalu, samo to treba znati iskoristiti.
3. Nama ne bi trebali uzeti niti jedne kune, zna se kome treba uzeti.....!

ANTE BASIĆ, vozač autobusa PA Podsused, 20 g. u ZET-u

1. Ivo Sanader i HDZ su jedini krivci.
2. Ovo što su počeli zasigurno opravdava razlog, samo što bi trebali uzeti od bogatih a ne od sirotinje. Novaca ima u državi samo ga treba usmjeriti na pravo mjesto.
3. Ma treba i nama nešto uzeti, samo nije pošteno da nam uzmu 4 posto, jer naša plaća nije veća od 6000 kn. Kažnjeni smo samim tim što moramo raditi blagdanima, nedjeljama, imamo rad u smjenama i sa svim tim dodacima pređemo iznos za koji nas onda još kazne s porezom od 4 posto. **To nije pošteno....**

VESNA ZEC, vozačica tramvaja PT Dubrava, 15 g. u ZET-u

1. Vlada je jedini krivac za gospodarsko stanje u državi.
2. Trebali bi se svi odreći dijela plaće, a najviše treba uzeti bogatima, posebice onima koji su to stekli nekorektnom privatizacijom.
3. Baš i ne. Trebalo bi smanjiti socijalu i umanjiti davanje subvencije za poljoprivredu jer i tako su nam proizvodi preskupi i ta sredstva usmjeriti u spas gospodarstva.

LUKA KARAČIĆ, kontrolor otpremnik, 35 godina u ZET-u

1. Politika, nerad i nemar, neodgovornost te nepoštivanje struke. Nikom od njih nije stalo da se struka dokaže i napravi rezultate u svom poslu.
2. Uvesti red i rad, postaviti stručne ljude na odgovarajuća radna mjesta i vrlo brzo će svi problemi biti riješeni.
3. Smatram da nije pošteno uzeti nama koji radimo u teškim uvjetima, nemamo redovito slobodne dane i izloženi smo svakodnevnim stresovima. Treba uzeti onima koji su na prijevazu uzeli radnicima tvornice i dostojanstvo te se vrlo brzo obogatili.

DRAŽENKA OBAD, vozačica tramvaja u PT Dubrava, nove mlade snage ZET-a

1. Vlada, njihova nesposobnost upravljanja svim potencijalima koje Hrvatska ima. Tvornice su uništili, firme rasprodali i dopustili strancima da upravljaju imovinom koju su godinama stvarali radnici prije nas. Sve što je vrijedilo u Hrvatskoj rasprodali su za sitne novce (jednu kunu).....
2. Neka sebi ukinu besplatan prijevoz, hranu i druge pogodnosti koje imaju te neka si skrešu plaće puno više jer ništa dobro nisu napravili za radnike.
3. Ne uzimati nama, neka uzmu »Todorčićima« i svima drugima koji su se nemoralno okoristili na račun sirotinje....

MARIJAN FERENAC, vozač autobusa u PA Podsused, nepunu godinu u ZET-u

1. Političari su stvarni krivci, a tko bi drugi bio osim nas što smo ih takve birali...?
2. Neka samo vrate ono što su ukrali i bilo bi novaca i više nego što treba da bi se ova kriza riješila.
3. Ne bi se trebalo nama uzimati. Neka smanje prevelike menagerske ugovore i saborske plaće, a ne uzimati od onih koji jedva preživljavaju i sa ovakvim plaćama.....ali, najlakše je uzeti radnicima, sirotinji jer mi i tako nećemo pitati kuda to doista odlaze sva ta silna davanja....

JOSIP PRPIĆ, vozač autobusa PA Podsused, 16 g. u ZET-u

1. Najviše je kriva aktualna vlast. S prevelikim kreditima i zaduženjima dovela je Hrvatsku na rub ponora i samo nam još malo fali da se strmoglavimo.
2. Ne vidim drugo rješenje nego da nam dođe MMF. Samo oni mogu izvući Hrvatsku iz krize.
3. Nama ne, nego saborske plaće skresati za tridesetak posto i opet bi njima ostalo puno više nego radniku.

SLAVICA JERKOVIĆ, vozačica tramvaja u PT Dubrava, 14 g. u ZET-u

1. Vlada sa dosadašnjim premijerom Sanaderom.
2. Smanjiti kredite, poticati proizvodnju te subvencijama olakšati poljoprivrednicima kako bi na naše police došao jeftiniji domaći proizvod.
3. Nama ne bi trebalo ništa uzimati jer i ovako za svoj rad ne primamo koliko bi trebali. Svi znamo kod koga ima novaca pa neka im uzmu, jer oni su im i omogućili da se preko noći obogate.

ZDENKA MAKSIMOVIĆ, kontrolor karata, 36 g. u ZET-u

1. Državni vrh koji je previše trošio pa to sada stiže na naplatu. Nažalost, cijenu njihove bahatosti danas moraju opet platiti radnici.
2. Sva primanja svih političara koji zarađuju prevelike plaće za svoj nerad treba srezati najmanje za 30 posto.
3. Ne, nismo mi krivi pa stoga ni jednom radniku ne bi trebalo uzeti ni jednu kunu.

MARKO MIHALIĆ, vozač autobusa u PA Podsused, 5 g. u ZET-u

1. Nisu sigurno krivi oni koji će to u konačnici morati platiti. Novci su kod tajkuna, jer nemoguće je da netko u tako kratko vrijeme stekne toliko bogatstvo na pošten način.
2. Dok god ne dirnu te bogate ništa se neće promijeniti.
3. Kad bi se tako riješila kriza neka uzmu i nama, ali zašto bi uzeli kad se tako država neće puno pomoći. Samo je pitanje trenutka kada će reći treba nam još.

PETAR MAJIĆ, zaštitar, 14 godina u ZET-u

RAČ I NAMA U ZET-u UVEDOŠE

1. Stranka koja je na vlasti je jedini krivac za sadašnju situaciju. Ona je dozvolila pljačku u obliku privatizacije i pretvorbe još od devedesete pa na ovamo. Nije se poslije svega ništa bolje moglo ni očekivati.
2. Vratiti ono što su dali današnjim tajkunima.
3. Svima uzeti podjednako kroz porez, a dobro treba skresati plaće saborskim zastupnicima.

MIRKO KRALJ, kontrolor-otpremnik, 37 godina u ZET-u

1. Krivac je onaj tko je na vlasti. Razlog je jednostavan jer je osjetan pad BDP-a i što se više trošilo nego što se zarađivalo. Svemu tome dođe jednom kraj.
2. Ojačati poljoprivredu i turizam pa neka se na našem lijepom Jadranu konzumiraju delicije ravne Slavonije. Kad to napravimo tada ćemo svi puno bolje živjeti.
3. Svima treba uzeti jednako, mislim tko više zaradi da treba i više dati.

ANĐELKO KRALJ, vozač tramvaja PT Trešnjevka, 12 g. u ZET-u

1. Naravno da veliki dio krivice pada na sadašnju vladajuću elitu, ali nedvojbeno da i dio sami preuzimamo.
2. Smanjiti državnu potrošnju, a povećati proizvodnju i opću potrošnju. Zatim treba uložiti znatna materijalna sredstva kako bi se povećala zaposlenost i očuvala postojeća radna mjesta.
3. Treba solidarno svi da damo svoj obol kako bi Hrvatska izašla iz ove teške gospodarske krize.

JOSIPA FUČKAR, vozačica tramvaja u PT Trešnjevka, 10 g. u ZET-u

1. Ma Vlada, pa tko drugi?
2. Treba smijeniti cijelu Vladu te postaviti sposobne koji se mogu i imaju znanja uhvatiti u koštac sa nastalim problemima.
3. Ma ne nama, nama se skoro pa nema što ni uzeti. Treba uzeti od Vlade i saborskih zastupnika, oni imaju i previše.

Osvrt urednika ankete

Dakle, razgovarajući sa našim kolegama uočavamo da su svi naši sugovornici svjesni u kakvoj smo teškoj gospodarskoj situaciji. Svi se slažu i u tome, da svatko od nas treba dati svoj prilog što bržem izlasku Hrvatske iz recesije, a s pretpostavkom i našeg ZET-a.

No, u razgovoru skoro svi su dali primjedbu na možda malo nepoštenu raspodjelu tereta odgovornosti i obveza. Oni koji imaju velika primanja ne participiraju razmjerno tim primanjima, nego se njihove plaće opterećuju s vrlo malim iznosima. Na drugoj strani, oni sa vrlo malim primanjima moraju se odreći čak i sredstava koja ugrožavaju njihovo koliko-toliko normalno preživljavanje.

Naravno, ni nama u ZET-u po prijedlogu Vlade nije namijenjeno pravedno opterećenje naših plaća, što su vrlo dobro uočili i moji sugovornici. Plaća u ZET-u ne bi ni izbliza bila 6000 kn da nemamo dodatka za rad nedjeljom, subotom, rad i naknadu za blagdan te druge dodatke koji čine našu zaradu u konačnici. Glede navedenog ispada da moramo raditi i »svetak i petak« pa uz to dobijemo koju kunu više gdje nam onda pređe iznos od 6000 kn, i eto, odmah nas oporezuju sa 4 posto »kriznog poreza«. Upravo iz navedenih promišljanja naših radnika, ali i opravdanog zahtjeva sindikata mora biti jasna poruka onima koji budu računali porez na naše plaće, da obračunavaju s pravednim polaznim osnovama plaće bez tih navedenih dodataka koji nisu ni blizu toga da pripadaju toj kategoriji poreza od 4 posto nego je ona realno puno manja i naš »krizni porez« bi morao biti minimum od 2 posto.....(A. Jelić).

Skandal u Kninu

MISA za Domovinu u crkvi svetog Ante u Kninu održana je bez predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića, koji se udaljio nakon završetka svečane ceremonije obilježavanja Dana domovinske zahvalnosti. Mesić je napustio pratnju predsjednice Vlade Jadranke Kosor i predsjednika Hrvatskog sabora Luke Bebića te je otišao iz Knina.

»Nitko se iz Crkve nije ogradio od nedavnog uvodnog komentara Ivana Miklenića u Glasu Koncila u kojem se govori o 'veleizdajniku' s neizravnim aluzijama na Predsjednika Republike«, stoji u objašnjenju Ureda predsjednika Mesića te se napominje da Predsjednik nije nazočio ni misi za Dan državnosti, 25. lipnja.

Jezerinac se odmah obrušio na Mesića

Crkva je odmah odgovorila na Mesićev nedolazak na misu pa je tako vojni ordinarij Juraj Jezerinac, za oltarom, i to za vrijeme mise, rekao da je sudjelovanje državnih dužnosnika na misi više od protokolarnog čina.

»Crkva svoje poslanje u državnim institucijama vidi kao način služenja demokratskom društvu. I sudjelovanje državnih dužnosnika u svetoj misi više je od protokolarnog čina. A svakako je znak da se duhovne vrijednosti cijene i poštuju u hrvatskoj državi«, rekao je vojni biskup za vrijeme mise.

Crkva organizirala prosvjede

Podsjetimo, službena Crkva u Hrvata i predsjednik Stjepan Mesić već duže vrijeme nisu u dobrim odnosima, a Pantovčak se često nalazi na meti napada Kaptola. Primjerice, Crkva se nikada nije službeno ogradiła od nedavnog prosvjeda protiv Predsjednika, iako je prigodom podnevne mise u crkvi sv. Michaela u Frankfurtu fra Tomislav Dukić najavio demonstracije protiv Predsjednika Republike Hrvatske.

Glasilo Kaptola, Glas Koncila, često je na prvoj liniji napada protiv Mesića, a često se pod temom problema hrvatskog naroda nameće teza da je Mesić »veleizdajnik« hrvatskog naroda. Štoviše, Ured Predsjednika tražio je i službenu ispriku od Kaptola, međutim nikada je nije dobio.

Biskup Jezerinac za »Dom spreman«

Štoviše, Kaptol svaki put kad se ukaže prilika napada instituciju Predsjednika kako bi branili stavove Crkve za neodlazak u Jasenovac ili pohod na Bleiburg, a javno se Mesiću spočitavalo kako želi zabraniti Crkvi da govori.

Vojni biskup Jezerinac postao je poznat svojim redikuloznim citiranjem pjesama Marka Perkovića Thompsona za vrijeme mise, a posebice se istaknuo u vrijeđanju Predsjednika. Mesić je pak više puta upozorio Jezerinca te mu je poručivao da »politika mora van iz vojske«.

Prošle godine Mesić je s godišnjeg odmora poručio hrvatskom kleru kako bi u Sveta Stolica trebala reagirati na vojnog ordinarija Jezerinca jer čita pjesmu punu mržnje koja završava stihom »Za dom spremni«. Jezerinac mu to nikada nije oprostio.

PRENOSIMO IZ DNEVNOG TISKA

Jadranka Vlasisavljević-Kosor s velikom rupom

Stan, Bog i Hrvati!

Sramotna sijeda dama krije mnoge tajne iz svoje prošlosti.

Hoće li se otkrivanjem mučki oko djele stana odmotati klupko i oko ostalih nepoznanica koje su ovoj dami, vjerojatno, obojile kosu u sivo?

O njenom stanu možete više saznati u Večernjaku na <http://www.vecernji.hr/> kao i na <http://www.vecernji.hr>

Ovdje ćemo iznijeti nešto drugo, jako važno!

I to ne samo radi stana, već i zbog funkcija koje obavlja Jadranka Kosor-Vlasisavljević važno je znati da je ta osoba dijete jednog neuspjelog braka, da je odgojena od četničkog vojvode, da i sama ima iza sebe nekoliko propalih brakova, da nema diplomu Pravnog fakulteta.....ako ovo što sam naveo nije točno, bilo bi korektno od gospođe Kosor da se sama izjasni o svemu, kada to nije do sada učinila. Jednostavno je iskrsnula na političku scenu niotkuda, bez jedne riječi o svojoj prošlosti...! Tragedija je da se takva osoba brine o braniteljima i obitelji....

Dodatak uredništva: na žalost i takvih sličnih osoba ima previše među nama gdje isti vješto prikrivaju svoju prošlost i djelovanje u najtežim trenucima stvaranja ove nam jedine Hrvatske. (v. š.)

Kućica !!?

Na što zetovce asocira riječ kućica?

Možemo se složiti da je to prilično nejasno definirano pitanje. Odgovor može biti recimo, kućica u cvijeću, kućica na moru ili recimo u planinama. Ali, da ne ostavljamo previše širine u mogućim odgovorima, pokušat ćemo pojasniti pitanje s početka teksta. Riječ kućica nije dakako asocijacija za kućice na moru, planinama ili kućica u cvijeću, budući da većina građana Hrvatske može o tome samo sanjati. Zetovci nisu, dakako, u ovom slučaju iznimka. Zetovce ova riječ asocira u jednom sasvim drugom pravcu.

Jasno, riječ je o egzistenciji i tu nema nikakve dvojbe.

Već dvije i pol godine mudre glave u ZET-u crtaju famozne kućice. Nemaju one crveni krov, ili recimo žute ili zelene zidove s bijelom PVC stolarijom. U ZET-u su kućice obični kvadratići nacrtani crnom bojom (**obrub**) bez ikakve ispune (**boje**) u koje se nešto i treba upisati. Tako to otprilike izgleda već dvije i pol godine naša reorganizacija sustava. Tempo je prilično žestok i jasno u ovakvom poslu ne nazire se kraj. Nije to tako lako realizirati. Tu ipak treba stručnog znanja jednog arhitekta koji iza sebe ima određenih priznanja, nagrada i tome sl., jer kućice su ipak kućice pa ma kakve one bile, one u nekoj prirodi ili ove u našem ZET-u.

To je otprilike kao da morate poloviti sve muhe u Zagrebu ili Tuhlju. Koliko ih god ulovite, pojave se nove. Mogli bi reći da je to posao koji se ne može samo tako privesti kraju (**lovljenje muha**). I zato, svi vi koji sumnjičavo vrtite glavom, pokušajte se staviti u položaj tih mudrih glava koje rade taj nezahvalan, težak i nadasve odgovoran posao. Nije njima lako, s jedne strane svi očekuju spektakularne rezultate koje će nova reorganizacija sustava donijeti, a s druge strane vi brojni cinici bez imalo razumijevanja za kompleksnost, odgovornost i težinu posla koje nosi crtanje kućica, prigovarate li pa prigovarate. Nije to baš tako kako vi mislite, kućica i to je to. Treba te kućice povezati strelicama, linijama i razno raznim crtama koje vi obični smrtnici (**čitaj zetovci**) baš i ne razumijete.

To su sheme koje imaju glavu i rep, a ne tamo neke kućice kako vi to zovete i nitko vam nije kriv što vi niste sposobni tako nešto nacrtati, a kamoli razumjeti. Za to trebate koristiti glavu te postaviti kičmu za razliku od vas cinika, kao što čine ove mudre glave koje u znojnu lica svoga kroz reorganizaciju sustava osiguravaju svijetlu budućnost baš vama zetovcima. Nije to na kraju krajeva vaš posao. Vaš posao je da savijete kičmu, šutite i trpate. Ako savijete kičmu, logično je da je glava u još logičnijem položaju. Kad vam je glava u tako logičnom položaju, koji slijedom pozicije ne trpi intelektualno naprezanje, nemate se s čime brinuti. To je ono što se u konačnici traži od vas.

Sada kad smo malo pojasnili pitanje s početka priče, ne morate više biti zabrinuti za bilo što. Pa valjda vam je sada svima jasno da pred mudrim glavama predstoji posao koji nema kraja. Oni su stavljeni u jedan gotovo bezizlazni položaj, otprilike kao da moraju poloviti sve muhe. Samo što ovdje ne love muhe već im je sve dodatno otežano okolnostima koje nisu nimalo olakotne. Opet je problem u famoznim kućicama. One se moraju popuniti mudrim poslušnicima koje treba izabrati baš između vas 4300 zetovaca, a koji niste u stanju oprati tramvaje niti autobuse, a da o nekim složenijim stvarima i ne govorimo.

I što sada napraviti?

Mudre glave su sve odradile glede reorganizacije sustava i crtanja kućica, ali vi ste bit problema. Problem je što među 4300 zetovaca nema više nijedne mudre glave koja bi se eventualno mogla staviti u kućice. Nemate više pravo na prigovor, da nešto vrijedite sami bi prali i održavali tramvaje i autobuse. I kako da onda jedine mudre glave u ZET-u poentiraju s vama takvima ?

Doista, uzaludna misija, kao i ona s muhama.....

U osnivanju Sindikata radnika ISTRA-PROMET UMAG

Autotrans je većinski vlasnik tvrtke Istra-promet Umag koja je 1992. godine započela sa svojim radom pod imenom Slavnik Istra-promet, a nastala je od-

cjepljenjem od tvrtke Slavnik Kopar.

Danas tvrtka posluje pod nazivom Istra-promet d.o.o. Umag, a registrirana je za prijevoz putnika, turizam, održavanje i popravak motornih vozila. Raspoložbe autobusima koji mogu zadovoljiti potrebe linijskog i slobodnog prijevoza. Najznačajniji potencijal tvrtke čine zaposlenici koji su svojim predanim radom i privrženosti spremni ugostiti svakog putnika.

Osnovna djelatnost ove tvrtke je prijevoz putnika i to kako ugovorni prijevoz učenika i radnika na području Istre, tako i prijevoz osoba u izravnim linijama prema Rijeci, Zagrebu i Osijeku.

Osim pružanja prijevoznih usluga unutar Lijepe Naše tvrtka je prisutna i na međunarodnom tržištu prijevoznih usluga povezujući tako Sloveniju i Italiju s turističkim mjestima u Istri.

Uz prijevoz tvrtka se bavi i uslugama servisiranja i održavanja motornih vozila, a osobita pažnja poklanja se potrebama turističkog prijevoza za turoperatore i turističke grupe na području sjeverne Istre.

U dosadašnjem sindikalnom opredjeljenju, radnici su primorani sami mijenjati svoju sudbinu, a poglavito onu sindikalnu. Kako bi još učinkovitije mogli djelovati, surađivati te odlučivati o bitnim pitanjima unutar tvrtke kao pravovaljani socijalni partner, pokrenut je postupak osnivanja novog sindikata koji će zajedno s Sindikatom radnika GRUPE Autotrans iz Rijeke činiti jednu novu snagu pridošlu u sindikalnu instituciju naše udruge. Zaželimo im uspjeh u njihovoj potrebi i želji za brzim ostvarenjem. (v. š.)

Oni su anđeli čuvari autobusa

Bilo je oko 21 h. Vraćao sam se sa svoje zadnje linije iz smjera Baranje. Pomalo umoran i zreo za jedan dobar i kvalitetan san. Kroz gužvu noćnih šofera lagano sam se prikrađao garaži u kojoj moj lega autobus ima svoj jastuk i krevet. Ali, prije nego ga pokrijem i stavim na spavanje idemo u kupatilo da se otušira i bude lijep za sutrašnji dan.

Automatska vrata nam se otvaraju, laganim gasom u prvom ulazimo pod tuš i eto kupanje počinje. Moj prijatelj perač aktivira i pokreće četke. Mlaznice izbacuju vodu i ceremonija pranja počinje. A ja i taj perač zapalimo cigarete i uz ugodno čavrljanje lagano krenusmo u ubijanje vremena pri kraju ovog radnog dana. Kada je kupanje završilo moj autobus prelazi

na drugi dio lickanja i u njega ulaze naše drage tete čistačice koje u tili čas uredi moju bebu do savršenstva. I tako lijepi i dotjerani odlazimo do šefa radione da mu se požalimo da nam kazaljka od temperature motora skače i da bi trebali električara. Naravno, naš električar je to čuo i s osmijehom na licu uzima alat i za 15 minuta rješava problem. E ali nije to sve šefe, kažem ja njemu?! Sad bi trebali malo limara da nam poštele spone od prednjih vrata jel ne dihtaju dobro. I dragi nam majstor limar uzima WD-e, okasti i vilasti ključ i za 20 min sređuje dihtanje vrata. Svaka mu čast, ali šefe ja bih trebao i mehaničara?! Mislio sam da će me čovjek otjerat u rodni kraj, ali na svu sreću nije. Nego je rekao onako polusnenim tonom: eno ti tamo čika mehaničara i reci mu šta trebaš. Naravno, otišao sam do majstora mehaničara, požalio se da mi je remenje na kompresoru jako loše. Nisam ni dovršio

riječi, a moj prijatelj majstor mehaničar uzima svoj alat, odlazi po novo odgovarajuće remenje i rješava sve u roku od 25 min. I ko ih sad ne bi volio i zvao prijateljima? A to su junaci ove priče: perači, čistačice, mehaničari, limari, električari, lakireri, podmazivači, skladištari ... Svi oni čuvaju naše bebe. Naše autobuse. I da nije te ekipe priča bi bila puno, puno drugačija! Hvala im što postoje i što vole svoj posao i obavljaju ga vrlo savjesno.

Jer da nije tako moj bus bi otišao na spavanje prljav, sa bolovima i glasnim štućanjem. Te naš sutrašnji dan ne bi bio tako spokojan, lijep, ugodan! A sve zato jer ekipa iza kulisa obavlja svoju zadaću na zadanom nivou PANTURIST-VEOLIE.

PS.: Ako se netko ne slaže sa ovim neka porekne argumentima.

Iz rada udruženog sindikata GPP – OSIJEK

U svjetlu najave potpune reorganizacije GPP – Osijek uz primjenu niza nepopularnih mjera koju je putem lokalnih medija krajem srpnja najavio nedavno postavljeni direktor GPP-a Igor Medić, razgovarali smo sa Boškom Aničićem, predsjednikom SVPR GPP iz Osijeka.

Vozački glasnik: Promjena vlasti u Gradu rezultirala je i promjenom rukovodeće strukture u samom GPP-u. Kako se to odražava na članove vašeg sindikata?

Boško Aničić: – Većina ljudi je željela promjene nadajući se, naravno, promjenama na bolje. Nakon ovih medijskih istupa u kojima se spominju gubici, otkazi, smanjivanje plaća pa čak i stečaj osjeti se nesigurnost i strah. Tome dakako, pridonosi i sveopća nesigurnost u državi uzrokovana krizom tako da imamo osjećaj kako su sve oči uprte u nas.

Vozački glasnik: Koliko je loše stanje u GPP-u posljedica sveopće krize, a koliko možebitnog lošeg upravljanja?

Boško Aničić: – Mi nemamo uvid u sve uzroke ovoga stanja, ali traženje uzroka i nije naš posao. Do sada smo preživjeli 7-8 direktora i nekoliko gradskih vlasti i za vrijeme svih smo svoj dio posla obavljali korektno. Niti smo bili u poziciji donositi bilo kakve odluke, niti smo to ikada željeli. Sva komunalna poduzeća su u vlasništvu Grada i svaka vlast je postavljala Upravu koja je donosila odluke sukladno interesu vlasnika. Naša jedina uloga je zaštita prava radnika sukladno svim zakonima koji ta prava reguliraju i primjena Kolektivnog ugovora koji je sa vlasnikom potpisan. Stoga su sve insinacije da bi bilo koji sindikat mogao ili trebao utjecati na donošenje bilo kakvih poslovnih odluka, ili spriječiti neke možebitne zloupotrebe besmislene jer mi nismo u poziciji da uopće realno sagledamo da li je nešto zloupotreba ili nije.

Vozački glasnik: Nova uprava najavila je drastične rezove unutar samog GPP-a koji se tiču svih zaposlenih – od ukidanja prava na besplatan prijevoz članova uže obitelji zaposlenih, preko ukidanja naknade za prijevoz zaposlenima do najave 25%-tnog smanjenja plaća kao i spominjanje tehnoloških viškova. Postoji li neki konsenzus/suradnja među sindikatima u vezi zaštite prava radnika ili će svaki od 4 postojeća sindikata samostalno zastupati prava svojih članova?

Boško Aničić: – Prvo da razjasnimo to »pravo na besplatan prijevoz članova uže obitelji«. Ne radi se ni

o kakvoj povlastici zahvaljujući kojoj bi se besplatno vozila cijela uža obitelj. Ta se povlastica odnosila isključivo na djecu zaposlenika koja pohađaju srednju školu, a koriste gradski prijevoz. Dakle sama formulacija »prava na besplatan prijevoz članova uže obitelji« je netočna.

Što se tiče suradnje među sindikatima vezano za najavljene mjere moram reći da ne postoji neki konsenzus i u ovom trenutku ne znamo da li će uopće postojati potreba za tim. U naš sindikat je učlanjena natpolovična većina zaposlenika GPP-a i dovoljno smo jaki tako da možemo računati na uvažavanje čak i ako nastupamo samostalno. Kako za sada nemamo nikakvih informacija osim ovih iz medija, moramo sačekati konkretne poteze Uprave da bi znali što nam je činiti.

Vozački glasnik: Kakav stav će SVPR GPP zauzeti ukoliko dođe do najavljene promjene Kolektivnog ugovora?

Boško Aničić: – Kao što sam već rekao, stavove ćemo zauzimati kada vidimo konkretnu ponudu. Ovo što se ovih dana pojavljuje u medijima toliko je općenično i neprecizno da je to besmisleno i komentirati.

Vozački glasnik: No ipak, direktor GPP-a Igor Medić je decidirano najavio da će novom sistematizacijom i izmjenama Kolektivnog ugovora smanjiti troškove plaća za milijun kuna mjesečno što će stvoriti uštedu od 12 milijuna godišnje. To je ipak prilično konkretno i iznosi točno 25% ukupnih troškova plaće (znači bruto).

Boško Aničić: – Mi smo sami tražili sistematizaciju no to ne znači da ćemo dopustiti smanjivanje bilo kojih od već postignutih prava. Nastojat ćemo da se neka do sada stečena prava pretoče u startnu osnovu čime bi se poboljšao socijalni status uposlenika. Početna pozicija za pregovore je trenutno važeći Kolektivni ugovor i nećemo pristati ni na što što bi umanjilo prava koja putem njega ostvarujemo. Pregovori sa vlasnikom su poput trgovine i ukoliko je u interesu zaposlenika mogućnost da

neko pravo zamijenimo drugim, mi ćemo o tome razmisliti.

Vozački glasnik: Od uvođenja »butri« prihod jer smanjen za 700.000,00 kuna mjesečno. Može li se reći da je taj novi sustav naplate promašena investicija?

Boško Aničić: – Nije problem u »butrama«, tj. u tehnologiji, već u tarifnom sistemu. Radi se o modernoj elektroničkoj tehnologiji koja umnogome olakšava sam čin naplate, kako vozačima tako i svim uposlenicima koji vrše naplatu. Očito je sporna naplata po kilometru pa se, koliko sam čuo, sada razmišlja o povratku na zonsku naplatu.

Vozački glasnik: Najavljene konkretne mjere se većinom odnose na smanjenje troškova unutar

samog GPP-a – tj. tiču se izravno zaposlenika, dok se samo ovlaš spominju prava na besplatni i povlašteni prijevoz koja su posljedica političkih odluka koje izravno smanjuju prihod poduzeća (pensioneri, studenti). Hoće li SVPR GPP prihvatiti ukidanje prava svojim članovima ako se istovremeno ne smanje prava povlaštenih grupa putnika...?

Boško Aničić: – To je pitanje svih pitanja i smatramo da je uzrok većine trenutnih problema, a ujedno i slika kako se Grad od nastanka samostalne Hrvatske odnosio prema GPP-u. Besplatnim prijevozom su se kupovale pobjede na izborima cijeli niz godina, od prve gradske vlasti do danas, zadržavala se vlast, kupovao se socijalni mir. Ni jedna vladajuća garnitura nije dijelila građanima besplatnu struju, telefon, plin jer nisu mogli, budući su to bile tvrtke koje nisu u vlasništvu Grada.

A prema poduzećima koja su bila u vlasništvu Grada, a osobito prema GPP-u Grad se ponašao tako da su se povlastice dijelile i šakom i kapom. Sada se postavlja pitanje odgovornosti za gubitke, ali mi tu odgovornost ne prihvaćamo. Mi smo svoj posao odrađivali korektno, redovito izvršavamo sve svoje obveze i spremni smo na suradnju sa svakom garniturom Uprave. No, ta suradnja ne može, ne smije i neće ići u smjeru smanjivanja već stečenih prava naših članova i ostalih uposlenika. (v. š.)

Iz rada Sindikata vozača i prometnih radnika AP SINJ iz Sinja

Napokon, nakon petnaest (15) upućenih zahtjeva dopisa za održavanje radnog sastanka dogodio se i taj **31. srpanj 2009. godine**. Od 11.00 sati u prostorijama poslodavca u Sinju **okupili su se dogovoreni predstavnici triju strana**. Na predmetnom sastanku s pretpostavkom da će socijalni partneri pokušati usuglasiti određene stavove te postići mogući dogovor na veliko zadovoljstvo ove sindikalne udruge, okupili su se uz predstavnike sindikata **g. Ante Buljana, g. Radan Bartula**, gradonačelnik grada Sinja, direktor AP Sinja te u svojstvu vlasnika **g. Mato Jujnović**. Iznađujuće ali istinito, ovaj put g. Mato nije »pobjegao« s mjesta sastanka kao što mu je to do sada bio običaj (**iako je uvjetovao tko će biti nazočan predmetnom sastanku**), već se oboružao s tzv. predstavnikom radnika koji je kao poslušni »kunić« zagovarao već poznatu retoriku poslodavca.

Da bi bilo sve u najboljem redu, našim predstavnicima došli su pružiti valjanu sindikalnu potporu i **g. Vinko Škvorc**, predsjednik udruge te **g. Zdravko Lisica**, predsjednik Udruženog sindikata iz Prometa Splita.

Naravno, jasnom porukom i ovaj smo put dali do znanja predstavnicima gradske vlasti Sinja te poslodavcu da nikome nećemo dozvoliti da prava koja su nam zakonom garantirana jednostrano umanjuje.

Gospodine Mate Jujnoviću, radnici AP SINJA Vam poručuju, ne želimo da nas platite za ono što

ne radimo niti s jednom kunom, ali isto tako ne »kradite« nam našu zaradu, naša stečena prava jer VI niste do sada ništa poštovali, poglavito obvezu kapitalnih ulaganja što ste ugovorom preuzeli. **Ne tjerajte nas na radikalne akcije koje bi mogle ugroziti već do sada narušene međuljudske odnose, poglavito ove na relaciji poslodavac – radnik.**

Strpljenja je sasvim malo, ali razuma još uvijek imamo te s pravom očekujemo nastavak ovog sastanka na kojem bi se približili željeni ciljevi.....(v. š.)

ZAHVALA

Pozvao me šef u ured u kojem on caruje da mi zahvali što sam onako iscrpno i točno napisao.

Želi da mu prenesem reakcije kolega da li su se zasmirili objavljivanjem njihovih odgovora na razgovoru sa šefom. Rekao sam svoje viđenje događaja.

Neki su bili zadovoljni, a neki i bili kritični prema sebi što nisu još žešće odgovorili jer je to zaslužio. Nudi mi nagradu u vidu bolje stimulacije i kaže da je to pošteno.

Ne stavljam mi sol na živu ranu, ti mi pričaš o poštenju, zar to kod tebe postoji?

Pa čuo si i pročitao što su ti rekli, a ti o svom poštenju.

Zar bi se trebao prodati za dva posto stimulacije.

Ljudi moji gdje sve ovo vodi?

Najbolje je ništa ne znati, ništa ne vidjeti, ni o čemu ne misliti.

Čitatelji moji, moje kolege, moji supatnici možete li ovo zamisliti?

Vaš Grga Čarapović

Recesija već od danas 10. 08. 2009.

ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o.

Sigurno ste čuli za našeg spornog zagrebačkog novog bubija

www.dottotrains.com

Potpisao Gredelj, a zapravo talijanski. Pa sad na kraju dotto-grdelj. U principu, više nitko ništa ne zna! Nije mi jasna jedna stvar. Zašto sve te neistine...? Danas, u doba naprednih elektronskih pomagala, medija, sve se može saznati, pa mogli su jednostavno reći, da su ti vlakići talijanski proizvod i to je to.

Ovi vlakići se prodaju još od 1962., a do danas je prodano oko 1000 komada širom svijeta.

Proizvodnja je počela u gradu Castelfranco Veneto kao obiteljska manufaktura. Cijene po vlakiću se kreću od 100 do 200 tisuća eura ovisno o modelu i opremi. Pitamo se, zapravo koliko onda košta naš tzv. domaći proizvod....?

Prenosimo iz medija:

<http://www.vecernji.hr/newsroom/regions/zagreb/3138213/index.do>

ZET grca u gubicima, a bez subvencija Gradska uprava ne može ni pomišljati na pozitivno poslovanje. Početkom godine podigli su i cijene voznih karata. Pa ipak, kupili su dva turistička vlakića kojima će se svi moći besplatno voziti središtem grada i Jarunom.

Ukupna će cijena kupnje biti astronomskih 12 milijuna kuna, koliko će turističke vlakiće platiti Gredelju.

Ova dva prekrasna vlakića stajala su nas punih milijun eura jer smo morali postaviti potpuno novu proizvodnu liniju i napraviti posebne alate da bismo ih mogli proizvesti. Sljedeća dva će ipak biti značajno jeftinija.....nevjerojatno, ali očito istinito.....no koment!

Vlacići su gotovo u potpunosti Gredeljev proizvod, osim motora, guma i rampi za invalide, koji su nabavljeni u inozemstvu, tako da s pravom možemo govoriti kako su vlakići doista naš proizvod.....moš misliti.....

Samo potihom komentiramo uz pjesmicu....kad se male ruke slože, se, se može, se, se može....čiv, čiv, čiv.....(v. š.)

ZAGREB, Hrvatska

smijemo li se upitati, koliko ovaj milijunčak voza, a koliko stoji u servisu

MONTE CARLO, Monaco

CANNES, Francuska

TENERIFFE, Španjolska

ZET organizirao školu sigurne vožnje za svoje vozače

Škola sigurne vožnje

Zagrebački prijevoznik je u suradnji s Autobus d.o.o za autobuse Irishbus Iveco Citelis 12 m, MAN Importer Hrvatska za autobuse MAN Lion's City i EUROline za autobuse Mercedes-Benz Citaro G uspješno organizirao školu sigurne vožnje za svoje vozače na jedinom takvom poligonu u Hrvatskoj, poligonu AMC u Mičevcu.

Program je osmišljen tako da bi vozači na onim vozilima koje svakodnevno voze u javnom prijevozu, dobili predodžbu o tome kako se ponašati u kritičnim situacijama na svom radnom mjestu za volanom, te kako ih sigurno izbjeći sa što manje stresa za njih i putnike.

Pri tome je vrlo važno da ZET kao najveći prijevoznik u glavnom gradu države podučiti putnike koji i te kako mogu svojim ponašanjem prije i za vrijeme vožnje pridonijeti smanjenju nesreća većih ili manjih razmjera, dakle djelovati preventivno.

Preduvjet ovom tečaju bila su vozila, apsolutno tehnički ispravna, kakva bi trebala biti i u svakodnevnom prometu, što često nije slučaj u praksi.

Nakon teoretskog dijela, u kojem su vozačima dane upute i smjernice koje prethode vožnji, poput vrlo bitnog, a vrlo često zanemarenog podešavanja sjedala i zauzimanju pravilnog položaja za volanom, osnova fizike u pogledu sila koje utječu na autobus prilikom vožnje, elemenata pasivne prirode koji utječu na sigurnost vožnje (poput stanja i napumpanosti pneumatika, starosti pneumatika, podešavanja vanjskih ogledala, korištenje modernih tehnologija poput ABS i ASR sistema koji su ugrađeni u navedena vozila), krenulo se na poligon kako bi se teorija pretvorila u praksu.

Vježba podupravljenosti i preupravljenosti bila je prva na redu, kroz vožnju u krug po mokroj površini koja je simulirala led. Nakon toga prišlo se izbjegavanju prepreke na nizbrdici u zavoju pri skliskoj površini kolnika gdje je potrebno reagirati urarski precizno i bez naglih okretaja volanom.

Određivanje trenutka kada početi kočiti pri maksimalnoj brzini, a da se ne udari u prepreku bila je sljedeća vježba,

a rezultati vrlo zanimljivi i neočekivani. Kočenje pri nejednolikim podlogama, kad je jedna strana autobusa na kolniku, a druga u blatu, bila je vrlo poučna i zanimljiva vježba te je potakla vozače na razmišljanje o svojim postupcima i koncentraciji na vožnju.

Slalom vožnja između prepreka pri određenim brzinama dala je odgovore na pitanja brzine reakcije gdje je i 1 km/h brže vožnje dovoljan da se put reakcije još više smanji u cilju izbjegavanja nesreće i sudara.

Predviđeno vrijeme treninga brzo je prošlo, zbog odlične organizacije Ive Markanovića, voditelja centra i mentora. Svaki sudionik dobio je certifikat o pohađanju tečaja što je u svijetu praksa duga već 33 godine, bilo za amatere ili profesionalce. Isti taj certifikat upisuje se u radnu knjižicu kao dokaz stručnog usavršavanja vozača i trebao bi imati značaj prilikom eventualnog novog zaposlenja ili neke beneficije kod sadašnjeg poslodavca. Na žalost, samo 199 vozača od 1200 je prošlo taj bazni tečaj, što znači da je tek svaki šesti vozač »siguran vozač«.

Premalo, s obzirom na to da postoje još dva vida edukacije: napredna škola sigurne vožnje i eko-trening, gdje svaki vozač može smanjiti potrošnju goriva u prosjeku do 10% što svakako nije

nezanimljivo. Kako je neizvjesna situacija oko cijene nafte, to bi ovakav vid edukacije još više pridonio uštedama i ekologiji kojoj svi težimo. Nije dovoljno samo nabaviti autobuse na stlačeni prirodni plin i misliti da je time sve riješeno. Vozač je još uvijek vrlo važna karika u tom krugu i po pitanju vožnje, no svakako i po korištenju povjerenog mu sredstva za rad.

Naše posloводство o sebi ima jako visoko mišljenje u vozačkom smislu jer voze službena vozila, a da nisu svojim primjerom pokazali i završili takav tečaj.

Svaka strana tvrtka koja drži do sebe uvjetuje vožnju službenog vozila certifikatom o završenom tečaju sigurne vožnje što se smatra sasvim normalnim u poslovnom svijetu. Nitko od njih nije se upristojio doći i vidjeti o čemu se zapravo na poligonu radi, o čemu to profesionalci uče, kojim znanjima raspolažu.....žalostno za tvrtku koja se bavi prijevozom putnika u metropoli. ZET je ionako siguran javni prijevoz (statistički gledano) učinio još sigurnijim, i mudrom odlukom prvi u Hrvatskoj organizirao takav vid edukacije za svoje vozače preduhitivši tako EU zakonsku odluku kojom takav tečaj mora proći svaki profesionalac.

Srećom da je bilo sluha kod odgovornog(ih) za autobusnu tehniku koji su to omogućili nakon našeg dugotrajnog uvjeravanja o nužnosti pohađanja te vrste tečaja. I topla preporuka svakom vozaču, amateru ili profesionalcu, starom, a naročito mladima za pohađanje ovog tečaja radi boljeg i sigurnijeg korištenja vozila. Nekoliko opaski: po našem mišljenju tečaj bi trebalo pohađati više puta radi boljeg usvajanja gradiva što iziskuje novčana sredstva, no sigurnost nema cijene. Sredstva uložena danas, vratit će se vremenom s kamata kroz manje troškova.

Nelogičan izbor vozača jer se dogodilo da oni koji većinom voze solo autobuse dođu voziti zglobni i obratno.

Po čijem i kakvom kriteriju je vršen odabir ostaje nepoznanica.

Stav većine kolega pri dolasku na poligon bilo je pitanje kad će tečaj završi-

ti umjesto pitanja što će novo naučiti i kako se bolje usavršiti. Tehnika se mijenja, sve je više elektronike koja pomaže u sigurnosti vožnje, a znanja nikad dosta. Jedinstvenu priliku trebalo je i treba iskoristiti. Pojedini mlađi kolege koji su mislili da znaju više od mentora i demonstratora, demantirali su sami sebe nakon izvršenih vježbi i vjerujem da su na vlastitim greškama dosta toga naučili.

Usprkos nabavci 20 solo i 23 (zasad) zglobnih Citelisa, na poligonu su bili samo solo autobusi.

Zglobni su daleko zahtjevniji i trebali su biti u prioritetu pri vježbanju. E sad, ako treba birati između skupih liječničkih intervencija i ležanja u bolnici na rehabilitaciji, dugotrajnih i skupih sudskih procesa ili nekoliko tečajeva ove vrste, izbor je vrlo logičan, zar ne? (robi)

Vozački glasnik; Uz dužno poštovanje navedenog, ipak se stječe dojam, da poslodavac pokušava posao održavanja, čišćenja, pranja i servisa povjeriti nekom drugom podobnom izvan tvrtke s pretpostavkom da će proći bolje ili možda jeftinije.

To je direktan udar na naše radnike u servisima i održavanju, to je degradacija dogovorenih socijalnih prava, to jednostavno graniči s naučnom fantastikom, ali naši poslodavci sve mogu, kupiti – prodati – pokloniti i tome sl. unedogled.

U razgovoru koji smo vodili u našim autobusnim servisima; Podsused, Velika Gorica i Dubrava jasno nam je ukazano na to da imamo kvalitetne ljude, servisne radnike, koji posjeduju znanje i iskustvo gdje zasigurno prednjači naša AUTOBUSNA RADIONICA koju je gospodin Hatipović sa suradnicima doista promijenio. Na žalost, stječe se dojam da i tu poslodavac previše ne mari o obvezi kako bi na vrijeme osigurao dovoljan broj doknadnih dijelova, materijal i tome sl.

Do kada će se takva slika događati kod nas, ne znamo kao niti naši sugovornici ali zasigurno znamo, da imamo ljude, znanje, volju i odgovornost, dok ta ista vozila moraju biti tehnički ispravna za valjanu eksploataciju gdje u tom segmentu nema pogadnja.....(v. š.)

Vic dana, tjedna, mjeseca!

Hladno...

Mladi polarni medo dolazi do mame i pita ju:

Mama, jesam li ja pravi polarni medvjed?

Mama: Jesi sine, pravi si.

Medo: A jeste li ti i tata pravi polarni medvjedi?

Mama: Jesmo sine, pravi smo.

Medo: A jesu li baka i djed pravi polarni medvjedi?

Mama: Jesu sine, zašto pitaš sve to?

Medo: Zato mama, što mi je jeb... hladno!

Morski pas

Kupa se naš Tomica i pliva daleko sve do neke tamo »bove«.....nije njemu to dovoljno pa ide dalje.....kad ti vrapca ugleda veliku peraju (morski pas), Tomica jadan, ustrašen i obezglavljen »zareže« prema obali nadmašivši i Marka Špica... u tom trenu ugleda drugog plivača kako istom prelazi granicu dozvoljenog te mu panično dovikuje »biži, morski pas, morski pas bu nas vlovil«.....kak taj plivač dobro nije čuo, Tomica mu ponavlja, a plivač sad nekaj načuje i pita Tomicu, »**a kaj pa klićete**« naš vam Tomica na to.....niš, niš nije bilo.....

Šegrt

Šegrt radi u dućanu.....i uđe kupac i pita: da li imate kremu Niveu.....a on odgovori da nema.....na to gazda gleda i pokori šegrtu; to se tako ne radi.....trebao si reći nemamo Niveu ali imamo zato Soleu.....ona ti je čak i bolja, bolje upija i bolje se razmaže.....

Drugi put uđe kupac i pita: imate li toalet papira.....na to će spremno šegrt.. nemamo....ali zato imamo šmirgl....papira....

Natečen ...

Došao Mujo u bolnicu i razgovara sa medicinskom sestrom. Prije nego što joj pokaza svoj problem kaže joj: – »Medicinske sestre ha, ne smiju se smijati pacijentima«.....

– »Naravno da ne, a neću niti ja, ja sam profesionalna medicinska sestra i u više od dvadeset godina se nikad nisam smijala pacijentu«.....

– »U redu onda«, kaže Mujo i skinje hlače, otkrivajući najmanju stvarčicu koju je

sestra ikada vidjela.....

Dužinom i širinom, nije mu veći ni od male AAA baterije.....

Sestra nije mogla izdržati pa se malo po malo počela podsmjehivati, a onda gotovo pala na pod od smijeha.....

Nakon nekoliko minuta sestra došla k sebi i izvine se Muji.....

»Izvinite, tako mi je žao, ne znam što je došlo preko mene.....«

Obećavam da se to neće ponoviti.

Sada mi recite, što je problem.....«?

– »**Nateko mi je**«, odgovori Mujo.

U suradnji s autorom križaljke, našim kolegom g. Stjepanom Bakšajem, utvrdili smo valjane i pristigle odgovore. U mnoštvu »NAGRADNIH KUPONA« bilo je i onih s pogreškom. Naime, odgovor nagradne križaljke tj. traženi pojam bio je naziv sindikata u ZET-u, a koji točno glasi:

SINDIKAT VOZAČA I PROMETNIH RADNIKA ZET – ZAGREB

Glede navedenog odlučili smo nagraditi naše članove na temelju slučajnog odabira i to devet (9) nagrada:

1. **Josip Štimac, sl. broj 5801** – vikend za dvije osobe u hotelu »Matija Gubec« iz St. Toplica za dvije osobe;
2. **Ivan Čengić, sl. broj 2351** – pet ulaznica uz »hambik« u Tuheljskim toplicama;
3. **Duškanka Abramović, sl. broj 9125** – četiri ulaznice za vanjske bazene hotela »Matija Gubec« iz St. Toplica;
4. **Božica Marić, sl. broj 2339** – ručak u restoranu »ŠPARKA« Zagreb, Puljska bb;
5. **Ivan Junković, sl. broj 3198** – ručak u restoranu »ŠPARKA« Zagreb, Puljska bb;
6. **Damir Stari, sl. broj 985** – promidžbeni poklon po izboru USVPRH – Zagreb;
7. **Dragica Skender, sl. broj 2003** – promidžbeni poklon po izboru USVPRH – Zagreb;
8. **Ksenija Puček, sl. broj 1504** – promidžbeni poklon po izboru USVPRH – Zagreb;
9. **Živko Tokić, sl. broj 5134** – promidžbeni poklon po izboru USVPRH – Zagreb.

ROBNA KUĆA

B.A.M.T.

ROBNA KUĆA

B.A.M.T.

IZ MAČA

NUDI MOGUĆNOST KUPOVINE

RAZNIH ARTIKALA IZ SVEUKUPNOG ASORTIMANA RADNICIMA ZET-A, KOJI SU KREDITNO I SINDIKALNO SPOSOBNI, UZ OBROČNO PLAĆANJE I DO 50 RATA.

SVEKOLIKE INFORMACIJE U TAJNIŠTVU SINDIKATA SVAKIM DANOM OD 8.00 DO 14.00 SATI

SUNCE

Odaberite svoju policu dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja iz serije Classic ili Exclusive.

www.sunce.hr

Predsjedništvo Upravnog vijeća UDRUGE SINDIKATA VOZAČA I PROMETNIH RADNIKA HRVATSKE ZAGREB – OZALJSKA 105

www.usvprh.hr

Izdavač:

Priprema – Uređuje – Kolegij

- Vinko Škvorc
- Anto Jelić
- Tomislav Batina
- Stjepan Knežević
- Branko Bilaver
- Rade Knežević
- Boško Aničić

Glavni i odgovorni urednik

- Vinko Škvorc – predsjednik USVPRH
- Kontakt: info@usvprh.
- Grafička priprema i tisak: Vjesnik tiskara, Zagreb

Konačno neko valjano rješenje na terminalu autobusa Savski most!

U dosadašnjim zahtjevima koje smo višekratno upućivali poslodavcu kako postoji veliki problem na terminalu autobusa Savski most, gdje do sada nije bilo **osnovnih radnih uvjeta** niti mogućnosti bivanja kako za otpremnika tako niti za vozače koji moraju obavljati zamjenu,

službu na tom terminalu, poslodavac je ipak prepoznao opravdana traženja i potrebu za postavljanje i nadalje privremenog rješenja u obliku montažne kućice.

Kada smo obišli taj terminal te vidjeli novu postavljenu montažnu kućicu sa čak **dva klimatizacijska ure-**

đaja vidjeli smo ipak zahvalu i zadovoljstvo naših kolega vozača autobusa, ali i dežurnog otpremnika. To je još jednom dokaz da samo upornim traženjima, ponekad i »dosadnim« uvjerenjima možemo ostvariti barem mali minimum prava našim kolegama, a zasigurno za njihove bolje radne uvjete.

Ujedno naglašavamo da naši predstavnici zaštite na radu, **Nenad Miljković**, tramvajskog prometa na trešnjevačkoj remizi, **Borislav Pribanić** u PT Dubravi, **Tomislav Batina** u PA Podsusedu, **Mladen Kukec** u PA Dubravi, **Živko Tokić** u PA Velika Gorica, **Drago Jambrović** u Centru te glavni član Odbora zaštite na radu **Anto Jelić** takva pitanja redovno postavljaju poslodavcu, dakako predsjedniku Odbora g. **Dubravku Baričeviću**, kako bi mogli valjano odgovoriti na pitanja svekolikog članstva.....(v. š.)

Đuro Kadić u »sajtnotu« za volanom

Nije nešto, ali ipak bolje nego dosadašnja »stračara«

UDRUGA
Sindikata vozača i prometnih radnika
HRVATSKE – ZAGREB
tajništvo – predsjednik
Zagreb, Ozaljska 105
Tel/fax: 01 36 51 516, T-mobile: 098 255 125
e-mail: usvprh@inet.hr

www.usvprh.hr

Sindikata vozača i prometnih radnika

Tajništvo – arhiva

Izjava o pristupanju u članstvo

Ja _____ / _____ / _____ / _____ /
Ime i prezime službeni broj broj O.I. broj kontakt tel.

/ _____ / _____ / _____ / _____ /
mjesto prebivanja ulica broj općina

Dragovoljno se **učlanjujem u SINDIKAT** te prihvaćam prava i obveze sukladno **STATUTU** te **drugim aktima Sindikata**. **Dajem suglasnost pravnog zastupanja iz rada i u radu** od interesa radnika, uz obvezu čuvanja i skrbi sindikalne imovine, promicanje ugleda članstva, te provođenja **Odluka izabranih tijela SINDIKATA**. **Odobravam obustavu sindikalne članarine od 1% (neto I.I. iznosa) od moje mjesečne plaće koju ostvarujem iz radnog odnosa te uplatu iste na ž.r. Sindikata.**

U Zagrebu, _____ god.

_____ osobna ovjera

